

2023/2122

18.10.2023

UITVOERINGSVERORDENING (EU) 2023/2122 VAN DE COMMISSIE

van 12 oktober 2023

tot wijziging van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066 wat betreft actualisering van de monitoring en rapportage van de emissies van broeikasgassen overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 14, lid 1, en artikel 30 septies, lid 5,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Naar aanleiding van de wijziging van Richtlijn 2003/87/EG bij de Richtlijnen (EU) 2023/958 ⁽²⁾ en (EU) 2023/959 ⁽³⁾ van het Europees Parlement en de Raad moet Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066 van de Commissie ⁽⁴⁾ worden herzien om daar regels in op te nemen die van toepassing zijn op installaties voor de verbranding van stedelijk afval en om regels vast te stellen voor biomassa en biogas, alsook voor de monitoring van procesemissies uit carbonaten en niet-carbonaatmaterialen. Enkele bepalingen inzake de luchtvaart moeten worden herzien. Door de wijziging wordt ook een afzonderlijke, maar parallelle regeling voor de handel in emissierechten ingevoerd voor brandstoffen die worden gebruikt voor verbranding in de gebouwensector en de wegvervoerssector en in andere sectoren die overeenkomen met industriële activiteiten die niet onder bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG vallen ("gebouwensector, wegvervoerssector en aanvullende sectoren"). Er moeten nieuwe bepalingen en bijlagen over de monitoring en rapportage van emissies in die sectoren worden toegevoegd. De bestaande regels en bepalingen inzake de monitoring en rapportage van emissies moeten dienovereenkomstig worden aangepast.
- (2) Er moeten nieuwe definities worden toegevoegd om rekening te houden met de wijzigingen van Richtlijn 2003/87/EG, waaronder de uitbreiding van de monitoring- en rapportageregels tot nieuwe sectoren.
- (3) Met de bijgewerkte vaste referentieprijzen van artikel 18 zal de geraamde waarde van de voordelen beter worden afgestemd op de geldende koolstofprijzen. Het aanhouden van een vaste prijs moet erop gericht zijn rechtszekerheid te bieden en de administratieve lasten als gevolg van frequente wijzigingen van het monitoringplan te verlichten.
- (4) Er moeten nieuwe regels voor biomassa en de bepaling van de biomassafractie worden vastgesteld om te voorzien in de nodige aanpassingen voor de toepassing van duurzaamheidscriteria voor biomassa, met inbegrip van biobrandstoffen, vloeibare biomassa en biomassa-brandstoffen, in het EU-emissiehandelssysteem (EU-ETS). Er wordt voorzien in verdere aanpassingen om de bestaande regels te verbeteren en in overeenstemming te brengen met de bepalingen van Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾, zoals reeds bijgewerkt in de desbetreffende richtsnoeren.

⁽¹⁾ PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32.

⁽²⁾ Richtlijn (EU) 2023/958 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG wat betreft de bijdrage van de luchtvaart aan de emissiereductiedoelstelling van de Unie voor de hele economie en de passende toepassing van een wereldwijde marktgebaseerde maatregel (PB L 130 van 16.5.2023, blz. 115).

⁽³⁾ Richtlijn (EU) 2023/959 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en Besluit (EU) 2015/1814 betreffende de instelling en de werking van een marktstabiliteitsreserve voor de EU-regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten (PB L 130 van 16.5.2023, blz. 134).

⁽⁴⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066 van de Commissie van 19 december 2018 inzake de monitoring en rapportage van de emissies van broeikasgassen overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 601/2012 van de Commissie (PB L 334 van 31.12.2018, blz. 1).

⁽⁵⁾ Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen (PB L 328 van 21.12.2018, blz. 82).

- (5) Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066 moet verder worden verbeterd door nadere gegevens te verstrekken over de wijze waarop biomassa in massabalansen moet worden behandeld. De biomassafractie in de koolstof die in het massabalanssysteem terecht komt, wordt niet alleen uitgestoten als CO₂, maar een fractie van de koolstof die overeenstemt met de biomassafractie blijft ook in het eindproduct aanwezig. Dit kan leiden tot een verkeerde berekening van de emissies in de output. Om een dergelijke situatie te voorkomen, moet de exploitant altijd gegevens verstrekken over de biomassafractie van de koolstof in de bronstromen.
- (6) De biomassafractie van aardgas dat biogas bevat en dat wordt geleverd via aardgasnetten waarvan wordt beweerd dat deze biogas bevatten, moet worden berekend via een monitoringsbenadering waarbij aankoopregisters worden gebruikt. Om mogelijke dubbel telling van de biomassafractie te voorkomen, moeten specifieke regels worden toegepast als de installatie de meetmethode gebruikt. In dat geval moet het "fysiek geleverde" biogas worden bepaald naast de "op aankoopbescheiden gebaseerde" hoeveelheid biogas, en mag alleen de laatstgenoemde hoeveelheid worden gebruikt voor de rapportage van de emissies van de installatie. Naast aankoopbescheiden is een bewijs van duurzaamheid overeenkomstig artikel 30 van Richtlijn (EU) 2018/2001 en de desbetreffende uitvoeringshandelingen vereist om de emissiefactor van biogas in het systeem als nul te beschouwen. Er moeten nieuwe bepalingen worden toegevoegd om dubbel telling te voorkomen.
- (7) Er werd een risico op verkeerde interpretatie vastgesteld met betrekking tot de bepaling van de biomassafractie van inherent CO₂ door de gekozen monitoringmethode in vaste installaties. Daarom moet artikel 48, lid 2, worden verduidelijkt om misverstanden weg te nemen.
- (8) In Richtlijn (EU) 2023/958 wordt het beginsel vastgesteld op basis waarvan duurzame luchtvaartbrandstoffen moeten worden toegerekend aan emissies van vluchten die vanaf luchthavens vertrekken wanneer de duurzame luchtvaartbrandstof niet fysiek aan een specifieke vlucht kan worden toegeschreven. Volgens dat beginsel moeten overeenkomstig artikel 3 quater, lid 6, van Richtlijn 2003/87/EG toegewezen emissierechten beschikbaar zijn voor in aanmerking komende vliegtuigbrandstoffen die op die luchthaven worden getankt in verhouding tot de emissies van vluchten, van de vliegtuigexploitant vanaf die luchthaven, waarvoor overeenkomstig artikel 12, lid 3, van die richtlijn emissierechten moeten worden ingeleverd. Daarom moet hetzelfde beginsel worden toegepast op de monitoring- en rapportageregels.
- (9) Er moeten passende rapportageregels worden vastgesteld voor vliegtuigexploitanten voor het gebruik van verschillende soorten duurzame luchtvaartbrandstoffen die voor de steunregeling in aanmerking komen. Om de administratieve lasten te verlichten, moet deze rapportage een uitbreiding zijn van de rapportage van brandstoffen met een emissiefactor van nul, zonder een afzonderlijk rapportage mechanisme vast te stellen.
- (10) Bij Richtlijn (EU) 2023/958 zijn herziene regels voor kosteloze toewijzing aan vliegtuigexploitanten ingevoerd. Daarbij is het verband met tonkilometergegevens afgeschaft. De regels voor de rapportage van tonkilometergegevens zijn derhalve achterhaald. Daarom moet Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066 worden gewijzigd om hiermee rekening te houden.
- (11) De rapportagebepalingen van de door de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO) vastgestelde regeling voor koolstofcompensatie en -reductie (Corsia) voorzien in de opname van vliegtuigexploitanten boven een bepaalde drempel; deze drempel wordt berekend zonder rekening te houden met het mogelijke gebruik van brandstoffen met een emissiefactor van nul. Om de rapportage van emissies van vliegtuigexploitanten aan de lidstaten en vervolgens aan het ICAO-secretariaat te vergemakkelijken, moet daarom een voorlopige emissiefactor worden vastgesteld, uitsluitend met het oog op een berekening om te besluiten of vliegtuigexploitanten in Corsia moeten worden opgenomen.
- (12) Rapportagevereisten zijn van groot belang voor een goede monitoring en correcte handhaving van wetgeving. Het is echter belangrijk om die vereisten te stroomlijnen, om ervoor te zorgen dat zij het beoogde doel dienen en om de administratieve lasten te verlichten.
- (13) Om de bestaande rapportagevereisten te rationaliseren en tegelijkertijd de hoge mate van robuustheid van de ETS-monitoringregels te handhaven, moet het interval voor de indiening van verslagen over de verbetering van de monitoringmethoden voor vaste installaties en vliegtuigexploitanten worden verlengd.

- (14) Overeenkomstig Richtlijn (EU) 2023/959 zal de inlevering van emissierechten in het kader van het nieuwe emissiehandelssysteem pas in 2028 van start gaan voor de jaarlijkse emissies van 2027. De monitoring en rapportage van emissies in het kader van het nieuwe emissiehandelssysteem moet echter van start gaan op 1 januari 2025. Om een ordelijke uitvoering in de lidstaten te vergemakkelijken, moeten ruim van tevoren duidelijke monitoring- en rapportageregels voor het emissiehandelssysteem voor de gebouwensector, wegvervoerssector en aanvullende sectoren worden vastgesteld. Om de administratieve lasten te verlichten, consistentie tussen de monitoringmethoden te waarborgen en voort te bouwen op de ervaringen met het bestaande emissiehandelssysteem voor vaste installaties en de luchtvaart, is het passend de relevante regels voor het nieuwe systeem vast te stellen.
- (15) Om te voorkomen dat personen die accijns op energieproducten verschuldigd zijn zich aan hun verplichtingen in het kader van het emissiehandelssysteem voor de gebouwensector, wegvervoerssector en aanvullende sectoren onttrekken doordat zij ten onrechte worden uitgesloten van de definitie van "gereguleerde entiteit", moeten de voorwaarden waaronder een persoon als eindverbruiker van de brandstof wordt beschouwd, duidelijk worden omschreven.
- (16) De definitie van "brandstof" in het nieuwe emissiehandelssysteem moet nauw worden afgestemd op de definitie in Richtlijn 2003/96/EG van de Raad ⁽⁹⁾. Onverminderd toekomstige wijzigingen van wetgeving valt de levering van vaste houtbrandstoffen (GN-codes 4401 en 4402) en turf (GN-code 2703) momenteel niet onder de definitie van "brandstof" van die richtlijn en zijn ook deze producten daarom vrijgesteld van de monitoring- en rapportageverplichtingen uit hoofde van deze verordening.
- (17) Om administratieve efficiëntie en harmonisatie met de monitoring en rapportage in het bestaande emissiehandelssysteem te waarborgen, moet een aantal regels die van toepassing zijn op exploitanten en vliegtuigexploitanten ook gelden voor gereguleerde entiteiten wat de gebouwensector, wegvervoerssector en aanvullende sectoren betreft.
- (18) De mate van nauwkeurigheid van de monitoringgegevens in het emissiehandelssysteem voor de gebouwensector, wegvervoerssector en aanvullende sectoren moet worden bepaald door een hiërarchie van niveaus, in overeenstemming met de benadering voor niveaus als vastgesteld in Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066. Om een onevenredig veel inspanningen voor monitoring van gereguleerde entiteiten te voorkomen en tegelijkertijd een aanvaardbare mate van nauwkeurigheid te waarborgen, moeten de bestaande afwijkingen van de niveaueisen ook van toepassing worden in het nieuwe emissiehandelssysteem, met bepaalde aanpassingen. Wanneer wordt bepaald wat in het nieuwe emissiehandelssysteem onredelijke kosten zijn, moet met name rekening worden gehouden met het feit dat het systeem een op zichzelf staande markt vormt, waarop de handel naar verwachting in 2027 van start gaat. Daarom moeten de desbetreffende regels worden vastgesteld met inachtneming van de bepalingen van Richtlijn 2003/87/EG die gericht zijn op een soepele start van het systeem, waaronder het mechanisme voor geïndexeerde prijsstabiliteit voor de eerste jaren.
- (19) Om een evenwicht te vinden tussen het minimaliseren van de administratieve lasten en het waarborgen van milieu-integriteit, moet de strengheid van de regels ter waarborging van de nauwkeurigheid van de monitoring in verhouding staan tot de omvang van de jaarlijkse emissies die door de gereguleerde entiteit worden gerapporteerd. Er moet worden voortgebouwd op de categorisering van gereguleerde entiteiten en brandstofstromen in het bestaande emissiehandelssysteem, met bepaalde aanpassingen vanwege de specifieke aard van de activiteiten die onder het nieuwe systeem vallen.
- (20) De formule van de rekenmethode moet worden gespecificeerd door parameters in te voeren die de kenmerken van het nieuwe ETS weerspiegelen.
- (21) In het nieuwe emissiehandelssysteem moet worden vastgesteld of de hoeveelheden tot verbruik uitgeslagen brandstoffen worden verbrand in sectoren die onder het toepassingsgebied van de nieuwe regeling vallen. Die hoeveelheden moeten worden bepaald op basis van de bereikfactor. Voor situaties waarin de tot verbruik uitgeslagen hoeveelheden brandstof in verschillende meeteenheden worden uitgedrukt, moet de eenheidsconversiefactor worden gebruikt. De eenheidsconversiefactor omvat de dichtheid, de calorische onderwaarde en de omrekening van de calorische bovenwaarde naar de calorische onderwaarde.

⁽⁹⁾ Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit (PB L 283 van 31.10.2003, blz. 51).

- (22) Er moeten verschillende niveaus van toepassing zijn op de hoeveelheden tot verbruik uitgeslagen brandstof, de berekeningsfactoren en de bereikfactor, afhankelijk van het type brandstof en de omvang van de jaarlijkse emissies, met de mogelijkheid om lagere niveaus toe te passen op basis van een uitputtende lijst van redenen voor een dergelijke afwijking. In het geval van de bereikfactor, waarvoor sommige monitoringmethoden mogelijk niet beschikbaar zijn voor gereguleerde entiteiten, moet een aanvullende afwijking van het gebruik van het hoogste niveau worden vastgesteld.
- (23) Aangezien het emissiehandelssysteem voor de gebouwensector, wegvervoerssector en aanvullende sectoren erop gericht is voort te bouwen op het bestaande rechtskader voor accijnzen dat is vastgesteld bij Richtlijn 2003/96/EG en Richtlijn (EU) 2020/262 van de Raad ⁽⁷⁾, moet het synergieën met de belastinginfrastructuur waarborgen en moeten vereenvoudigingen mogelijk zijn als relevante gegevens of methoden voor belastingdoeleinden worden aanvaard. Met name als de omzetting van regels in intern recht ertoe leidt dat dezelfde entiteiten en energieproducten aan energiebelasting en het nieuwe emissiehandelssysteem worden onderworpen, moeten de methoden voor het bepalen van de hoeveelheid tot verbruik uitgeslagen energieproducten volgens belastingregels kunnen worden toegepast zonder rekening te houden met de niveaueisen. Aangezien de nationale energiebelastingstelsels en de uitvoering ervan sterk verschillen van lidstaat tot lidstaat, moet elke bevoegde autoriteit de Commissie een verslag toezenden over de praktische toepassing van belastinggerelateerde methoden en onzekerheidsniveaus die van invloed kunnen zijn op de nauwkeurigheid van de monitoring van emissies.
- (24) Om vereenvoudiging mogelijk te maken in gevallen waarin robuuste gegevens beschikbaar zijn over de emissiefactoren en de specifieke calorische waarde van een brandstof die niet overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066 als commercieel verhandelbare standaardbrandstof is ingedeeld, moeten de bevoegde autoriteiten kunnen vereisen dat voor die brandstof standaardwaarden worden gebruikt, mits aan criteria wordt voldaan die vergelijkbaar zijn met die voor commercieel verhandelbare standaardbrandstoffen, maar dan op nationaal of regionaal niveau. Om te zorgen voor harmonisatie van de standaardwaarden die in de hele Unie worden gebruikt en om ervoor te zorgen dat veranderingen in de oorsprong van in de loop van de tijd geleverde brandstof worden doorgevoerd, moeten die waarden ter goedkeuring aan de Commissie worden voorgelegd.
- (25) De methoden voor het bepalen van de bereikfactor moeten worden ingedeeld in niveaus, waarbij niet alleen rekening wordt gehouden met de robuustheid van de monitoring, maar ook met het mogelijke risico op fraude, de gevolgen voor de hoeveelheid emissierechten in de hele Unie en de gevolgen voor de kosten die aan de verbruikers van de uitgeslagen brandstoffen worden doorberekend. Overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG moet zo veel mogelijk gebruik worden gemaakt van methoden waarmee het eindgebruik van de brandstoffen vooraf kan worden bepaald, zonder dat compensatie achteraf nodig is. Dergelijke ex-antemethoden zorgen ervoor dat de impact op de liquiditeit van gereguleerde entiteiten wordt verminderd en dat wordt vermeden dat kosten worden doorberekend aan verbruikers die buiten het toepassingsgebied van het nieuwe emissiehandelssysteem vallen, en vereisen geen aanpassing van het emissieplafond. Het gebruik van ex-antemethoden bevordert verdere synergieën en vermindert de administratieve lasten, aangezien de voorgestelde methoden volledig overeenkomen met de methoden die ook voor belastingdoeleinden worden toegepast.
- (26) Indien geen andere methode geschikt is, moet het mogelijk zijn een standaardwaarde te gebruiken om het eindgebruik van de uitgeslagen brandstof te bepalen. Om onbedoelde gevolgen met betrekking tot de aan verbruikers doorberekende kosten te vermijden, moeten aan het gebruik van standaardwaarden lager dan 1 voorwaarden worden verbonden, met name na de start van de handel in het nieuwe emissiehandelssysteem in 2027. Het gebruik van de standaardwaarde van 1, wanneer wordt aangenomen dat alle uitgeslagen brandstof is gebruikt in de sectoren die onder het nieuwe emissiehandelssysteem vallen, moet worden toegestaan in combinatie met financiële compensatie voor entiteiten die niet onder het systeem zouden moeten vallen. De lidstaten en de gereguleerde entiteiten moeten ernaar streven de methoden voor het bepalen van het eindgebruik van de brandstoffen in de loop van de tijd te verbeteren, de nauwkeurigheid van de monitoring te waarborgen en de mogelijke gevolgen voor de kosten die aan verbruikers worden doorberekend waarmee de start van de handel in emissierechten in 2027 gepaard zou kunnen gaan, tot een minimum te beperken.
- (27) Om de administratieve lasten te verlichten of te zorgen voor harmonisatie van de methoden die worden gebruikt om de bereikfactor te bepalen, moet elke lidstaat het gebruik van een specifieke methode of een standaardwaarde voor een bepaald brandstoftroomtype of in een bepaalde regio op het grondgebied van die lidstaat kunnen voorschrijven. Besluiten over het voorschrijven van het gebruik van standaardwaarden moeten echter worden goedgekeurd door de Commissie, teneinde een passend niveau van harmonisatie van de methodologieën tussen de lidstaten en een evenwicht tussen de monitoring van de nauwkeurigheid en de gevolgen voor de kosten te waarborgen.

(7) Richtlijn (EU) 2020/262 van de Raad van 19 december 2019 houdende een algemene regeling inzake accijnzen (PB L 58 van 27.2.2020, blz. 4).

- (28) Om te zorgen dat in het bestaande emissiehandelssysteem voorspelbaar en consistent wordt gerapporteerd, moeten de regels die van toepassing zijn op biomassa worden uitgebreid tot gereguleerde entiteiten. Om echter in overeenstemming te zijn met de bestaande wetgeving inzake duurzaamheidscriteria van Richtlijn (EU) 2018/2001 en om onnodige administratieve lasten voor kleine energieproducenten die biogas gebruiken en kleine biogasproducenten te vermijden, moet rekening gehouden worden met de in artikel 29, lid 1, van die richtlijn vastgestelde drempels en kan de Commissie relevante richtsnoeren verstrekken.
- (29) Artikel 30 septies, lid 8, van Richtlijn 2003/87/EG biedt de lidstaten de mogelijkheid vereenvoudigde monitoring- en rapportageprocedures toe te staan voor gereguleerde entiteiten met jaarlijkse emissies van minder dan 1 000 ton CO₂-equivalent. Om onnodige administratieve lasten in dergelijke gevallen te vermijden, moeten specifieke vereenvoudigingen worden toegestaan voor entiteiten die als gereguleerde entiteiten met geringe emissies worden beschouwd.
- (30) In sommige gevallen, bijvoorbeeld wanneer het jaarlijkse emissieverslag niet overeenkomstig deze verordening is ingediend en geverifieerd, moeten de emissies van de gereguleerde entiteiten worden bepaald aan de hand van een conservatieve schatting. Gezien het upstreamkarakter van het systeem moet bij het gebruik van conservatieve schattingen terdege rekening worden gehouden met de gevolgen voor de kosten die aan de verbruikers van de brandstoffen worden doorberekend.
- (31) Overeenkomstig artikel 30 septies, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG moeten de lidstaten passende maatregelen nemen om het risico te beperken van dubbel telling van emissies die onder het emissiehandelssysteem voor de gebouwsector, wegvervoerssector en aanvullende sectoren en onder het emissiehandelssysteem voor vaste installaties, vliegtuigexploitanten en maritieme exploitanten vallen. Om ervoor te zorgen dat de extra koolstofkosten niet gelden voor brandstof die wordt uitgeslagen in sectoren die onder het bestaande emissiehandelssysteem vallen, is het belangrijk dat de lidstaten efficiënte informatie-uitwisseling tot stand brengen op basis waarvan gereguleerde entiteiten het eindgebruik van hun brandstof kunnen bepalen. Geverifieerde emissiegegevens van de exploitanten in de bestaande emissiehandel vormen een betrouwbare informatiebron, die moet worden gebruikt als basis voor het bepalen van de emissies van de gereguleerde entiteiten in hun jaarlijkse emissieverslag. Om tijdige uitwisseling van informatie te vergemakkelijken en aan te moedigen, moeten de lidstaten de mogelijkheid hebben te vereisen dat de relevante informatie nog vóór de in het bestaande emissiehandelssysteem vastgestelde monitoringtermijn beschikbaar is voor gereguleerde entiteiten. Omgekeerd moeten gereguleerde entiteiten geverifieerde informatie rapporteren over de verbruikers van de tot verbruik uitgeslagen brandstoffen. In het geval van toeleveringsketens met veel tussenpersonen moeten gereguleerde entiteiten eventueel beschikbare informatie aan de bevoegde autoriteiten rapporteren. Deze informatie zou de bevoegde autoriteiten in staat kunnen stellen de methoden voor de monitoring van emissies te verbeteren door controleketens vast te stellen of nationale standaardwaarden te ontwikkelen.
- (32) Om de nauwkeurigheid van de emissie monitoring te verbeteren en problemen als gevolg van de opslag en wederverkoop van brandstoffen te voorkomen, moet geverifieerde informatie over brandstoffen die in het monitoringjaar daadwerkelijk voor verbranding zijn gebruikt, in de eerste plaats worden gebruikt als basis om de emissies van de emissieverslagen van de gereguleerde entiteiten af te trekken. Om de lidstaten in specifieke gevallen flexibiliteit te bieden, is het niettemin passend kortingen toe te staan op basis van informatie over de uitgeslagen brandstoffen, met inbegrip van opgeslagen brandstoffen, op voorwaarde dat opgeslagen brandstoffen in het jaar na het monitoringjaar worden gebruikt.
- (33) Nauwkeurige en betrouwbare monitoring en rapportage van emissies is van cruciaal belang voor de goede werking van het emissiehandelssysteem voor de gebouwsector, wegvervoerssector en aanvullende sectoren, zowel wat de milieu-integriteit als de aanvaarding van het systeem door het publiek betreft. Aangezien de maatregelen om frauduleus gedrag aan te pakken voornamelijk onder de bevoegdheid van de nationale bevoegde autoriteiten vallen, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat gevallen van verkeerde categorisering of fraude waarbij een deelnemer in de brandstoftoeleveringsketen betrokken is, naar behoren worden aangepakt en dat nationale maatregelen tegen fraude doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. Gezien de synergieën tussen het bestaande en het nieuwe emissiehandelssysteem en het vastgestelde kader voor accijnzen op energie, moet een functionerende samenwerking tussen de relevante bevoegde autoriteiten tot stand worden gebracht om inbreuken tijdig op te sporen en voor aanvullende corrigerende maatregelen te zorgen.
- (34) Naar aanleiding van de wijziging van bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG om installaties voor de verbranding van stedelijk afval met ingang van 1 januari 2024 op te nemen met het oog op de monitoring, rapportage, verificatie en accreditatie van verificateurs overeenkomstig de artikelen 14 en 15 van die richtlijn, moeten nieuwe bepalingen aan Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066 worden toegevoegd om de eisen vast te stellen voor de monitoring en rapportage van emissies van installaties voor de verbranding van stedelijk afval die verbrandingsactiviteiten uitvoeren en een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 20 MW hebben.

- (35) Stedelijk afval wordt gedefinieerd door te verwijzen naar Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁸⁾. Die richtlijn is in 2018 gewijzigd om een definitie van stedelijk afval in te voeren en de reikwijdte van het begrip te verduidelijken. Aangezien installaties voor de verbranding van stedelijk afval alleen met het oog op monitoring, rapportage, verificatie en accreditatie onder het toepassingsgebied van het EU-ETS vallen, vereisen deze installaties specifieke procedures voor de rapportage van emissies, die voor andere installaties plaatsvindt in het kader van het EU-register als bedoeld in Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1122 van de Commissie ⁽⁹⁾. Daarom moet artikel 68 van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066 worden gewijzigd om te bepalen dat de lidstaten het geverifieerde jaarlijkse emissieverslag van elke installatie voor de verbranding van stedelijk afval uiterlijk op 30 april van elk jaar bij de Commissie moeten indienen. Overeenkomstig die uitvoeringsverordening moeten exploitanten elk jaar uiterlijk op 31 maart een emissieverslag bij de bevoegde autoriteit indienen, dat betrekking heeft op de jaarlijkse emissies van de verslagperiode en in overeenstemming met Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 van de Commissie ⁽¹⁰⁾ wordt geverifieerd. Daarom moeten de bevoegde autoriteiten een maand de tijd krijgen om dit verslag te evalueren en bij de Commissie in te dienen. De Commissie moet de bevoegde autoriteiten verder over indiening adviseren in de desbetreffende richtsnoeren. Daarnaast moeten niveaus voor activiteitsgegevens, minimale niveaueisen en een brandstofemissiefactor worden vastgesteld voor installaties voor de verbranding van stedelijk afval. Ook moet de minimuminhoud van de jaarlijkse emissieverslagen worden aangepast om de vereiste dat installaties voor de verbranding van stedelijk afval een vergunningsnummer moeten hebben te schrappen, aangezien niet al deze installaties er een zullen hebben, en om een vereiste in te voeren dat deze installaties de relevante afvalcodes verstrekken overeenkomstig Besluit 2014/955/EU van de Commissie ⁽¹¹⁾ wanneer een bronstroom, zoals gedefinieerd in artikel 3 van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066, een afvalsoort is.
- (36) Na de herschikking van Richtlijn (EU) 2018/2001, is in 2020 Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066 herzien. Er blijven enige problemen bestaan met betrekking tot de toepassing van deze nieuwe regels, met betrekking tot de monitoring van procesemissies van carbonaten en niet-carbonaatmaterialen. Voor de vervaardiging van isolatiemateriaal van glas, glasvezels of minerale wol is verduidelijking nodig. Daarom moeten de regels voor de monitoring van procesemissies uit grondstoffen, met inbegrip van carbonaten, zoals vastgesteld in deel 11 van bijlage IV, worden geactualiseerd en verduidelijkt.
- (37) De monitoring en rapportage voor het nieuwe emissiehandelssysteem voor de bouwsector, wegvervoerssector en aanvullende sectoren zal op 1 januari 2025 van start gaan. Overeenkomstig artikel 30 septies, lid 4, van Richtlijn 2003/87/EG moeten gereguleerde entiteiten echter historische emissies voor 2024 rapporteren, en overeenkomstig artikel 30 ter van die richtlijn moeten die entiteiten hun monitoringplannen indienen om een vergunning voor broeikasgassen aan te vragen die uiterlijk op 1 januari 2025 moet worden afgegeven. Daarom moeten de relevante bepalingen met betrekking tot het nieuwe emissiehandelssysteem met ingang van 1 juli 2024 van toepassing worden.
- (38) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het positieve advies van het Comité klimaatverandering,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Artikel 2 wordt vervangen door:

⁽⁸⁾ Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3).

⁽⁹⁾ Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1122 van de Commissie van 12 maart 2019 tot aanvulling van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de werking van het EU-register (PB L 177 van 2.7.2019, blz. 3).

⁽¹⁰⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 van de Commissie van 19 december 2018 inzake de verificatie van gegevens en de accreditatie van verificateurs krachtens Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 334 van 31.12.2018, blz. 94).

⁽¹¹⁾ Besluit 2014/955/EU van de Commissie van 18 december 2014 tot wijziging van Beschikking 2000/532/EG betreffende de lijst van afvalstoffen overeenkomstig Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 370 van 30.12.2014, blz. 44).

“Artikel 2

Deze verordening is van toepassing op de monitoring en rapportage van broeikasgasemissies die gespecificeerd zijn met betrekking tot de activiteiten in de bijlagen I en III bij Richtlijn 2003/87/EG, met betrekking tot activiteitsgegevens van stationaire installaties, met betrekking tot luchtvaartactiviteiten en met betrekking tot de hoeveelheden uitgeslagen brandstof uit de in bijlage III bij die richtlijn bedoelde activiteiten.

Zij is van toepassing op emissies, activiteitsgegevens en hoeveelheden uitgeslagen brandstof die zich voordoen vanaf 1 januari 2021.”.

2) Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) punt 3 wordt geschrapt;

b) punt 7 wordt vervangen door:

“(7) “berekenningsfactoren”: calorische onderwaarden, emissiefactoren, voorlopige emissiefactoren, oxidatiefactoren, conversiefactoren, koolstofgehalten, biomassafracties of eenheidsconversiefactoren;”;

c) punt 8 wordt vervangen door:

“(8) “niveau”: een vastgestelde vereiste die gebruikt wordt ter bepaling van activiteitsgegevens, berekeningsfactoren, jaarlijkse emissies en jaargemiddelden van de emissie-uurwaarden, de hoeveelheid uitgeslagen brandstof en de bereikfactor;”;

d) punt 9 wordt vervangen door:

“(9) “intrinsiek risico”: de kans op onjuistheden in de opgaven van een parameter in het jaarlijkse emissieverslag die beduidend zouden kunnen zijn, afzonderlijk dan wel bij samenvoeging met andere onjuistheden, voordat de mogelijke effecten van gerelateerde controles in acht zijn genomen;”;

e) punt 10 wordt vervangen door:

“(10) “controle risico”: de kans op onjuistheden in de opgaven van een parameter in het jaarlijkse emissieverslag die beduidend zouden kunnen zijn, afzonderlijk dan wel bij samenvoeging met andere onjuistheden, en die door het controlesysteem noch worden voorkomen, noch tijdig worden gedetecteerd en gecorrigeerd;”;

f) punt 12 wordt vervangen door:

“(12) “verslagperiode”: een kalenderjaar gedurende hetwelk de monitoring van en rapportage over emissies moeten plaatsvinden;”;

g) punt 13 wordt vervangen door:

“(13) “emissiefactor”: de gemiddelde uitstoot van een broeikasgas gerelateerd aan de activiteitengegevens van een bronstroom of brandstofstroom, aangenomen dat sprake is van volledige oxidatie bij verbranding en volledige conversie bij alle andere chemische reacties;”;

h) punt 20 wordt vervangen door:

“(20) “conservatief”: gebaseerd op een nader omschreven reeks aannames die garanderen dat de jaarlijkse emissies niet worden onderschat;”;

i) het volgende punt 21 quater bis wordt ingevoegd:

“(21 quater bis) “stedelijk afval”: stedelijk afval als gedefinieerd in artikel 3, lid 2 ter, van Richtlijn 2008/98/EG;”;

j) het volgende punt 23 bis wordt ingevoegd:

“(23 bis) “in aanmerking komende vliegtuigbrandstof”: brandstoftypen die overeenkomstig artikel 3 quater, lid 6, van Richtlijn 2003/87/EG in aanmerking komen voor steun;”;

k) het volgende punt 34 bis wordt ingevoegd:

“(34bis) “gemengde vliegtuigbrandstof”: een brandstof die zowel in aanmerking komende vliegtuigbrandstof als fossiele brandstof bevat;”;

l) het volgende punt 38 bis wordt ingevoegd:

“(38 bis) “in aanmerking komende fractie”: de hoeveelheid in aanmerking komende vliegtuigbrandstof, als aandeel van de gemengde vliegtuigbrandstof;”;

m) punt 48 wordt geschrapt;

n) punt 59 wordt vervangen door:

“(59) “proxy-gegevens”: jaarlijkse waarden die empirisch gestaafd zijn of afgeleid uit erkende bronnen en die een in artikel 3 van Richtlijn 2003/87/EG bedoelde exploitant of gereguleerde entiteit gebruikt ter vervanging van de activiteitsgegevens, hoeveelheden uitgeslagen brandstof of berekeningsfactoren om volledige rapportage te waarborgen, wanneer het niet mogelijk is om alle vereiste activiteitsgegevens, hoeveelheden uitgeslagen brandstof of berekeningsfactoren te genereren binnen de desbetreffende monitoringmethode;”;

o) de volgende punten worden toegevoegd:

“(64) “brandstofstroom”: brandstof in de zin van artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG die tot verbruik wordt uitgeslagen op specifieke fysieke wijze, zoals door middel van pijpleidingen, vrachtwagens, spoorwegen, schepen of tankstations, en die aanleiding geeft tot emissies van relevante broeikasgassen als gevolg van het verbruik door verbruikers in onder bijlage III bij Richtlijn 2003/87/EG vallende sectoren;

(65) “nationale brandstofstroom”: de som per brandstoftype van brandstofstromen van alle gereguleerde entiteiten op het grondgebied van een lidstaat;

(66) “bereikfactor”: de factor tussen nul en één die wordt gebruikt om het aandeel van een brandstofstroom te bepalen dat wordt gebruikt voor verbranding in sectoren die onder bijlage III bij Richtlijn 2003/87/EG vallen;

(67) “hoeveelheid uitgeslagen brandstof”: gegevens over de hoeveelheid in artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG bedoelde brandstof die tot verbruik wordt uitgeslagen, uitgedrukt als energie in terajoule, massa in ton of volume in kubieke meter normaal, of indien passend het equivalent daarvan in liter, vóór toepassing van de bereikfactor;

(68) “eenheidsconversiefactor”: een factor waarmee de eenheid waarin hoeveelheden uitgeslagen brandstof zijn uitgedrukt wordt omgezet in hoeveelheden uitgedrukt als energie in terajoule, massa in ton of volume in kubieke meter normaal, of indien passend het equivalent daarvan in liter, die alle relevante factoren omvat, zoals dichtheid, de calorische onderwaarde, of (voor gassen) de toepasselijke omzetting van de calorische bovenwaarde in de calorische onderwaarde;

(69) “eindverbruiker”, voor de toepassing van deze verordening: een natuurlijke of rechtspersoon die de eindverbruiker is van de in artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG bedoelde brandstof, en wiens jaarlijks brandstofverbruik niet meer dan 1 ton CO₂ bedraagt;

(70) “tot verbruik uitgeslagen”, voor de toepassing van deze verordening: het moment waarop de accijns op een in artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG bedoelde brandstof overeenkomstig artikel 6, leden 2 en 3, van Richtlijn (EU) 2020/262 van de Raad (*), of in voorkomend geval overeenkomstig artikel 21, lid 5, van Richtlijn 2003/96/EG van de Raad (**) verschuldigd wordt, tenzij de lidstaat gebruik heeft gemaakt van de in artikel 3, punt a sexies), iv), van Richtlijn 2003/87/EG geboden flexibiliteit, in welk geval het moment dat door de lidstaat is aangewezen als het moment waarop verplichtingen uit hoofde van hoofdstuk IV bis van die richtlijn worden gecreëerd als “tot verbruik uitgeslagen” wordt aangemerkt.

(*) Richtlijn (EU) 2020/262 van de Raad van 19 december 2019 houdende een algemene regeling inzake accijns (PB L 58 van 27.2.2020, blz. 4).

(**) Richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit (PB L 283 van 31.10.2003, blz. 51”).

3) In artikel 15, lid 4, wordt punt b) geschrapt.

4) Artikel 18 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Als een exploitant of vliegtuigexploitant verklaart dat het toepassen van een specifieke monitoringmethode tot onredelijke kosten leidt, beoordeelt de bevoegde autoriteit of de kosten onredelijk zijn, rekening houdend met de rechtvaardiging van de exploitant.

De bevoegde autoriteit merkt de kosten aan als onredelijk indien de geraamde kosten hoger zijn dan het te behalen voordeel. Hiertoe wordt het voordeel berekend door vermenigvuldiging van een verbeteringsfactor met een referentieprij van 80 EUR per emissierecht. Voor de kosten wordt rekening gehouden met een passende waardeverminderingperiode op basis van de economische levensduur van de apparatuur.”;

b) lid 4 wordt vervangen door:

“4. In het geval van maatregelen met betrekking tot de verbetering van de monitoringmethode voor een installatie kan pas van onredelijke kosten worden gesproken vanaf een totaalbedrag van 4 000 EUR per verslagperiode. Bij installaties met geringe emissies bedraagt deze drempel 1 000 EUR per verslagperiode.”.

5) Artikel 39 wordt als volgt gewijzigd:

a) het volgende lid 2 bis wordt ingevoegd:

“2 bis. Indien de exploitant overeenkomstig artikel 25 een massabalans gebruikt en biomassa die aan de criteria van artikel 38, lid 5, voldoet als uitgangsmateriaal of brandstof gebruikt, verstrekt de exploitant de bevoegde autoriteit gegevens over de biomassafractie van het koolstofgehalte van de outputstromen. Daarbij levert de exploitant het bewijs dat de totale emissies van de installatie met de toegepaste monitoringmethode niet systematisch worden onderschat en dat de totale massa van de koolstof die overeenkomt met de biomassafracties van de koolstof in alle relevante outputmaterialen niet groter is dan de totale biomassafractie van de koolstof in de uitgangsmaterialen en brandstoffen.

Voor de toepassing van dit lid zijn de leden 3 en 4 van dit artikel van toepassing wat betreft de biomassafractie van aardgas dat als uitgangsmateriaal wordt gebruikt.”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. In afwijking van de leden 1 en 2 van dit artikel en van artikel 30 mag de exploitant de analyses of schattingsmethoden in overeenstemming met lid 2 van dit artikel niet gebruiken voor de bepaling van de biomassafractie van aardgas uit een gasnet waaraan biogas is toegevoegd, behalve voor de toepassing van artikel 43, lid 4.

Daarvoor mag de exploitant de in lid 4 uiteengezette methode gebruiken.”.

6) In artikel 43 wordt in lid 4 de volgende alinea toegevoegd:

“Indien de door de exploitant voorgestelde methode de continue bemonstering van het rookgas omvat en de installatie aardgas van het gasnet verbruikt, trekt de exploitant de CO₂ die afkomstig is van eventueel biogas in het aardgas af van de totale gemeten CO₂-emissies. De biomassafractie van het aardgas wordt bepaald overeenkomstig de artikelen 32 tot en met 35.”.

7) Artikel 48 wordt als volgt gewijzigd:

a) aan lid 2, eerste alinea, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Voor de bepaling van de biomassafractie van inherent CO₂ overeenkomstig artikel 39 zorgt de exploitant van de overbrengende installatie ervoor dat de totale emissies van die installatie met de gekozen monitoringmethode niet systematisch worden onderschat.”;

b) in lid 3 wordt de eerste alinea vervangen door:

“3. De exploitanten mogen de hoeveelheden uit de installatie overgebracht inherent CO₂ zowel bij de installatie van overdracht als die van ontvangst bepalen. In dat geval zijn de hoeveelheden van respectievelijk overgebracht en ontvangen inherent CO₂, alsook de bijbehorende biomassafractie, identiek.”.

8) In hoofdstuk IV wordt de titel vervangen door: “MONITORING VAN LUCHTVAARTEMISSIES”.

9) In artikel 51 wordt lid 2 geschrapt.

10) In artikel 52 wordt lid 2 geschrapt.

11) Artikel 53 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“De vliegtuigexploitant bepaalt en rapporteert pro memorie de CO₂-emissies die het resultaat zijn van de vermenigvuldiging van het jaarlijkse verbruik van elke brandstof met de voorlopige emissiefactor, ten behoeve van de rapportage overeenkomstig artikel 7 van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1603 van de Commissie (*).

(*) Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1603 van de Commissie van 18 juli 2019 tot aanvulling van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de door de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie aangenomen maatregelen voor de monitoring, rapportage en verificatie van luchtvaartemissies ter uitvoering van een wereldwijde marktgebaseerde maatregel (PB L 250 van 30.9.2019, blz. 10).”;

b) in lid 6 wordt na de eerste alinea de volgende alinea ingevoegd:

“Vliegtuigexploitanten gebruiken de in tabel 1 van bijlage III vermelde standaardemissiefactoren als de voorlopige emissiefactor.”.

12) Artikel 54 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Voor gemengde brandstoffen mag de vliegtuigexploitant ofwel uitgaan van de afwezigheid van biobrandstof en een standaard fossiele fractie van 100 % toepassen, ofwel een biobrandstoffractie bepalen overeenkomstig lid 2 of 3. De vliegtuigexploitant mag ook zuivere biobrandstoffen met een biomassafractie van 100 % rapporteren.”;

b) in lid 2 worden de volgende alinea's toegevoegd:

“Daarnaast toont de vliegtuigexploitant ten genoegen van de bevoegde autoriteit aan dat de biobrandstof onmiddellijk na het tanken van brandstof voor de vlucht aan die vlucht is toegewezen.

Indien meerdere opeenvolgende vluchten worden uitgevoerd zonder tussen die vluchten te tanken, verdeelt de vliegtuigexploitant de hoeveelheid biobrandstof en wijst hij deze aan deze vluchten toe in verhouding tot de emissies van die vluchten, die aan de hand van de voorlopige emissiefactor zijn berekend.”;

c) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Indien gekochte partijen biobrandstof niet fysiek door een specifiek vliegtuig worden getankt, gebruikt de vliegtuigexploitant geen analyses om de biomassafractie van de gebruikte brandstoffen te bepalen.

Wanneer biobrandstof op een luchtvaartterrein niet fysiek aan een specifieke vlucht kan worden toegeschreven, kent de vliegtuigexploitant de biobrandstoffen toe aan zijn vluchten waarvoor overeenkomstig artikel 12, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG emissierechten moeten worden ingeleverd, in verhouding tot de emissies van die vluchten die vanaf dat luchtvaartterrein vertrekken, berekend aan de hand van de voorlopige emissiefactor.

De vliegtuigexploitant mag de biomassafractie bepalen met gebruik van aankoopbescheiden van biobrandstof met een gelijkwaardig energiegehalte, mits de vliegtuigexploitant ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoont dat de biobrandstof in de verslagperiode, of drie maanden voor het begin of drie maanden na het einde van die verslagperiode, aan het brandstofsysteem van het luchtvaartterrein van vertrek is geleverd.”;

d) het volgende lid 3 bis wordt ingevoegd:

“3 bis. Voor de toepassing van de leden 2 en 3 van dit artikel toont de vliegtuigexploitant ten genoegen van de bevoegde autoriteit aan dat:

- a) de geclaimde totale hoeveelheid biobrandstof niet groter is dan het totale brandstofverbruik van die vliegtuigexploitant voor vluchten waarvoor overeenkomstig artikel 12, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG emissierechten moeten worden ingeleverd vanaf het luchtvaartterrein waar de biobrandstof wordt geleverd;
- b) de hoeveelheid biobrandstof voor vluchten waarvoor overeenkomstig artikel 12, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG emissierechten moeten worden ingeleverd niet groter is dan de totale hoeveelheid gekochte biobrandstof, waarvan de totale hoeveelheid aan derden verkochte biobrandstof wordt afgetrokken;
- c) de totale biomassafractie van de aan vluchten toegewezen biobrandstof per luchtvaartterreïncombinatie niet hoger is dan de maximale bijmengingslimiet voor die biobrandstof, zoals gecertificeerd volgens een erkende internationale norm;
- d) dezelfde hoeveelheid biobrandstof niet dubbel wordt geteld, en met name dat niet wordt beweerd dat de gekochte biobrandstof in een eerder rapport, door anderen of in een ander systeem wordt gebruikt.

Voor de toepassing van de eerste alinea, punten a) tot en met c), wordt brandstof die na een vlucht en vóór het tanken in tanks achterblijft geacht 100 % fossiele brandstof te zijn.

Om de naleving van de in de eerste alinea, punt d), van dit lid bedoelde vereisten aan te tonen, mag de vliegtuigexploitant gegevens gebruiken die zijn bewaard in de Uniedatabank die is opgezet in overeenstemming met artikel 28, lid 2, van Richtlijn (EU) 2018/2001.”;

e) lid 4 wordt vervangen door:

“4. De emissiefactor voor biobrandstof is nul.

Voor de toepassing van dit lid is het bepaalde in artikel 38, lid 5, van toepassing op de verbranding van biobrandstof door vliegtuigexploitanten.

De emissiefactor van elke gemengde brandstof wordt berekend en gerapporteerd als de voorlopige emissiefactor, vermenigvuldigd met de fossiele fractie van de brandstof.”.

13) Het volgende artikel 54 bis wordt ingevoegd:

“Artikel 54 bis

Specifieke bepalingen voor in aanmerking komende vliegtuigbrandstoffen

1. De commerciële vliegtuigexploitant stelt voor de toepassing van artikel 3 quater, lid 6, zesde alinea, van Richtlijn 2003/87/EG een schriftelijke procedure vast, documenteert deze, voert deze uit en onderhoudt deze, teneinde voor subsonische vluchten gebruikte in aanmerking komende vliegtuigbrandstof te monitoren, en rapporteert de geclaimde hoeveelheden in aanmerking komende vliegtuigbrandstof als afzonderlijke memoriepost in zijn jaarlijkse emissieverslag.

2. Voor de toepassing van lid 1 van dit artikel ziet de vliegtuigexploitant erop toe dat elke geclaimde hoeveelheid in aanmerking komende vliegtuigbrandstof overeenkomstig artikel 30 van Richtlijn (EU) 2018/2001 is gecertificeerd. De vliegtuigexploitant mag gegevens gebruiken die zijn bewaard in de Uniedatabank die is opgezet in overeenstemming met artikel 28, lid 2, van Richtlijn (EU) 2018/2001.

3. Voor gemengde vliegtuigbrandstoffen mag de vliegtuigexploitant ofwel uitgaan van de afwezigheid van in aanmerking komende vliegtuigbrandstof en een standaard fossiele fractie van 100 % toepassen, ofwel een in aanmerking komende fractie bepalen overeenkomstig lid 4 of lid 5. De vliegtuigexploitant mag ook zuivere in aanmerking komende vliegtuigbrandstof met een in aanmerking komende fractie van 100 % rapporteren.

4. Indien in aanmerking komende vliegtuigbrandstoffen fysisch zijn gemengd met fossiele brandstoffen en in fysiek identificeerbare partijen door het vliegtuig worden getankt, mag de vliegtuigexploitant de schatting van het in aanmerking komende deel baseren op een massabalans van gekochte fossiele brandstoffen en in aanmerking komende vliegtuigbrandstoffen.

Daarnaast toont de vliegtuigexploitant ten genoegen van de bevoegde autoriteit aan dat de in aanmerking komende vliegtuigbrandstof onmiddellijk na het tanken voor de vlucht aan die vlucht is toegewezen.

Indien meerdere opeenvolgende vluchten worden uitgevoerd zonder tussen die vluchten te tanken, verdeelt de vliegtuigexploitant de hoeveelheid in aanmerking komende vliegtuigbrandstof en wijst hij deze aan deze vluchten toe in verhouding tot de emissies van die vluchten, die aan de hand van de voorlopige emissiefactor zijn berekend.

5. Wanneer in aanmerking komende vliegtuigbrandstof op een luchtvaartterrein niet fysiek aan een specifieke vlucht kan worden toegeschreven, kent de vliegtuigexploitant de in aanmerking komende vliegtuigbrandstoffen toe aan zijn vluchten waarvoor overeenkomstig artikel 12, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG emissierechten moeten worden ingeleverd, in verhouding tot de emissies van die vluchten die vanaf dat luchtvaartterrein vertrekken, berekend aan de hand van de voorlopige emissiefactor.

De vliegtuigexploitant mag de in aanmerking komende fractie bepalen met gebruik van aankoopbescheiden van in aanmerking komende vliegtuigbrandstof met een gelijkwaardig energiegehalte, mits de vliegtuigexploitant ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoont dat de in aanmerking komende vliegtuigbrandstof in de verslagperiode, of drie maanden voor het begin of drie maanden na het einde van die verslagperiode, aan het brandstofsysteem van het luchtvaartterrein van vertrek is geleverd.

6. Voor de toepassing van de leden 4 en 5 van dit artikel toont de vliegtuigexploitant ten genoegen van de bevoegde autoriteit aan dat:

- a) de geclaimde totale hoeveelheid in aanmerking komende vliegtuigbrandstof niet groter is dan het totale brandstofverbruik van die vliegtuigexploitant voor vluchten waarvoor overeenkomstig artikel 12, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG emissierechten moeten worden ingeleverd vanaf het luchtvaartterrein waar de in aanmerking komende vliegtuigbrandstof wordt geleverd;
- b) de hoeveelheid in aanmerking komende vliegtuigbrandstof voor vluchten waarvoor overeenkomstig artikel 12, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG emissierechten moeten worden ingeleverd niet groter is dan de totale hoeveelheid gekochte in aanmerking komende vliegtuigbrandstof, waarvan de totale hoeveelheid aan derden verkochte in aanmerking komende vliegtuigbrandstof wordt afgetrokken;
- c) de totale in aanmerking komende fractie van de aan vluchten toegewezen in aanmerking komende vliegtuigbrandstof per luchtvaartterreincombinatie niet hoger is dan de maximale bijmenglimiet voor die in aanmerking komende vliegtuigbrandstof, zoals gecertificeerd volgens een erkende internationale norm, indien er sprake is van een dergelijke limiet;
- d) dezelfde hoeveelheid in aanmerking komende vliegtuigbrandstof niet dubbel wordt geteld, en met name dat niet wordt beweerd dat de gekochte in aanmerking komende vliegtuigbrandstof in een eerder rapport, door anderen of in een ander systeem wordt gebruikt.

Voor de toepassing van de eerste alinea, punten a) tot en met c), wordt brandstof die na een vlucht en vóór het tanken in tanks achterblijft geacht 100 % fossiele brandstof te zijn.

In voorkomend geval mag de vliegtuigexploitant gegevens gebruiken die zijn bewaard in de Uniedatabank die is opgezet in overeenstemming met artikel 28, lid 2, van Richtlijn (EU) 2018/2001 om de naleving van de in de eerste alinea, punt d), van dit lid bedoelde vereisten aan te tonen.

7. Indien de emissiefactor van een in aanmerking komende vliegtuigbrandstof nul is, wordt de emissiefactor van elke gemengde vliegtuigbrandstof berekend en gerapporteerd als de voorlopige emissiefactor, vermenigvuldigd met de fossiele fractie van de brandstof.”

14) In artikel 55, lid 2, wordt de eerste alinea vervangen door:

“2. In afwijking van artikel 53 mogen kleine emittenten het brandstofverbruik schatten op basis van de afstand per luchtvaartterreincombinatie en met behulp van door Eurocontrol of een andere bevoegde organisatie gebruikte instrumenten, waarmee alle relevante luchtverkeersinformatie kan worden verwerkt en te lage emissieschattingen kunnen worden vermeden.”

15) Artikel 57 wordt geschrapt.

16) Artikel 58 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 1 wordt de tweede alinea geschrapt;

b) in lid 2 worden de punten c) en d) vervangen door:

“c) alle stappen in de gegevensstroom, van primaire gegevens tot jaarlijkse emissies, die de volgorde van en de interactie tussen de dataflow-activiteiten weergeven, met inbegrip van de relevante formules en de toegepaste gegevensaggregatiestappen;

d) de desbetreffende verwerkingsstappen voor elke specifieke dataflow-activiteit, met inbegrip van de formules en gegevens die worden gebruikt om de emissies te bepalen;”.

17) Artikel 59 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De exploitant of vliegtuigexploitant stelt een effectief controlesysteem in, documenteert dit, voert het uit en onderhoudt het, teneinde te garanderen dat het uit de dataflow-activiteiten voortvloeiende jaarlijkse emissieverslag geen onjuiste opgaven bevat en in overeenstemming is met het monitoringplan en deze verordening;”.

b) in lid 4 wordt de eerste alinea vervangen door:

“4. De exploitant of vliegtuigexploitant ziet toe op de doeltreffendheid van het controlesysteem, onder meer door interne toetsingen uit te voeren en rekening te houden met de bevindingen van de verificateur tijdens de verificatie van de jaarlijkse emissieverslagen, uitgevoerd krachtens Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067.”.

18) In artikel 64, lid 2, wordt punt c) vervangen door:

“c) passende corrigerende maatregelen treffen, waaronder correctie van de betreffende gegevens in het emissieverslag naargelang nodig.”.

19) Artikel 67 wordt als volgt gewijzigd:

a) in lid 1 wordt de tweede alinea vervangen door:

“Er moeten monitoringgegevens gedocumenteerd en gearchiveerd zijn om de verificatie van het jaarlijkse emissieverslag in overeenstemming met Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 mogelijk te maken. Door de exploitant of vliegtuigexploitant gerapporteerde gegevens die opgeslagen zijn in een door de bevoegde autoriteit opgezet elektronisch rapportage- en gegevensbeheersysteem mogen worden beschouwd als door de exploitant of vliegtuigexploitant bewaarde gegevens, indien deze toegang heeft tot deze gegevens.”;

b) in lid 2 wordt de tweede alinea vervangen door:

“De exploitant of vliegtuigexploitant stelt deze informatie op verzoek ter beschikking van de bevoegde autoriteit en van de verificateur die het emissieverslag verifieert overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067.”.

20) Artikel 68 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt geschrapt;

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De jaarlijkse emissieverslagen bevatten ten minste de in bijlage X genoemde informatie.”;

c) het volgende lid wordt toegevoegd:

“4. De lidstaten dienen het geverifieerde jaarlijkse emissieverslag voor elke installatie voor de verbranding van stedelijk afval als bedoeld in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG uiterlijk op 30 april van elk jaar in bij de Commissie.

Indien de bevoegde autoriteit de geverifieerde emissies na 30 april van elk jaar heeft gecorrigeerd, stellen de lidstaten de Commissie daar onverwijld van in kennis.”.

21) In artikel 69, lid 1, worden de punten a) tot en met c) vervangen door:

“a) voor een installatie van categorie A, om de vijf jaar uiterlijk op 30 juni;

b) voor een installatie van categorie B, om de drie jaar uiterlijk op 30 juni;

c) voor een installatie van categorie C, om de twee jaar uiterlijk op 30 juni.”.

22) Artikel 72 wordt als volgt gewijzigd:

- a) in lid 1 wordt de tweede alinea geschrapt;
- b) lid 3 wordt geschrapt.

23) In artikel 74, lid 1, wordt de eerste alinea vervangen door:

“1. De lidstaten kunnen eisen dat de exploitanten of vliegtuigexploitanten elektronische modellen of specifieke bestandsformats gebruiken voor het indienen van monitoringplannen en veranderingen in het monitoringplan, alsook voor het indienen van jaarlijkse emissieverslagen, verificatieverslagen en verbeteringsverslagen.”.

24) De volgende hoofdstukken VII bis en VII ter worden ingevoegd:

“HOOFDSTUK VII bis

MONITORING VAN EMISSIES VAN GERELEMENTEERDE ENTITEITEN

DEEL 1

Algemene bepalingen

Artikel 75 bis

Algemene beginselen

De artikelen 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10 van deze verordening zijn van toepassing op de emissies, gerelementeerde entiteiten en emissierechten die onder hoofdstuk IV bis bij Richtlijn 2003/87/EG vallen. Daartoe:

- a) geldt elke verwijzing naar exploitanten en vliegtuigexploitanten als een verwijzing naar de gerelementeerde entiteit;
- b) zijn verwijzingen naar procesemissies niet van toepassing;
- c) geldt elke verwijzing naar bronstromen als een verwijzing naar brandstofstromen;
- d) zijn verwijzingen naar emissiebronnen niet van toepassing;
- e) geldt elke verwijzing naar in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG genoemde activiteiten als een verwijzing naar in bijlage III bij die richtlijn bedoelde activiteiten;
- f) geldt elke verwijzing naar artikel 24 van Richtlijn 2003/87/EG als een verwijzing naar artikel 30 undecies van die richtlijn;
- g) geldt elke verwijzing naar activiteitsgegevens als een verwijzing naar de hoeveelheden uitgeslagen brandstof;
- h) geldt elke verwijzing naar berekeningsfactoren als een verwijzing naar berekeningsfactoren en de bereikfactor.

Artikel 75 ter

Monitoringplannen

1. Artikel 11, artikel 12, lid 2, de artikelen 13 en 14, artikel 15, leden 1 en 2, en artikel 16 zijn van toepassing. Daartoe:

- a) geldt elke verwijzing naar exploitanten of vliegtuigexploitanten als een verwijzing naar de gerelementeerde entiteit;
- b) geldt elke verwijzing naar luchtvaartactiviteiten als een verwijzing naar activiteiten van de gerelementeerde entiteit.

2. Uiterlijk vier maanden voordat een gerelementeerde entiteit begint met de activiteit die onder bijlage III bij Richtlijn 2003/87/EG valt, legt hij een monitoringplan ter goedkeuring voor aan de bevoegde autoriteit, tenzij de bevoegde autoriteit een alternatieve termijn daarvoor heeft bepaald.

Het monitoringplan bestaat uit een gedetailleerde, volledige en transparante documentatie over de monitoringmethode voor een specifieke gereglementeerde entiteit, en bevat ten minste de elementen die zijn opgenomen in bijlage I.

Samen met het monitoringplan dient de gereglementeerde entiteit het resultaat van een risicobeoordeling in, waarmee wordt aangetoond dat de voorgestelde controleactiviteiten en procedures inzake controleactiviteiten in de juiste verhouding staan tot de vastgestelde inherente risico's en controlerisico's.

3. Overeenkomstig artikel 15 betreffen belangrijke wijzigingen in het monitoringplan van een gereglementeerde entiteit onder meer:

- a) veranderingen van categorie van de gereglementeerde entiteit, indien dergelijke veranderingen een wijziging van de monitoringmethode vereisen of gevolgen hebben voor het toepasselijke materialiteitsniveau uit hoofde van artikel 23 van Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067;
- b) onverminderd artikel 75 quinquies, veranderingen met betrekking tot de vraag of de gereglementeerde entiteit als gereglementeerde entiteit met geringe emissies wordt beschouwd;
- c) een verandering in het niveau dat wordt toegepast;
- d) de invoering van nieuwe brandstofstromen;
- e) een verandering in de categorisering van brandstofstromen, tussen grote of de-minimisbrandstofstromen, indien die verandering een wijziging van de monitoringmethode vereist;
- f) een verandering in de standaardwaarde voor een berekeningsfactor, wanneer deze waarde in het monitoringplan moet worden vastgelegd;
- g) een verandering in de standaardwaarde voor de bereikfactor;
- h) de introductie van nieuwe methoden of de wijziging van bestaande methoden met betrekking tot bemonstering, analyse of kalibratie, wanneer dat direct van invloed is op de nauwkeurigheid van de emissiegegevens.

Artikel 75 quater

Technische haalbaarheid

Als een gereglementeerde entiteit verklaart dat het toepassen van een specifieke monitoringmethode technisch niet haalbaar is, beoordeelt de bevoegde autoriteit de technische haalbaarheid, rekening houdend met de door de gereglementeerde entiteit gegeven rechtvaardiging. Deze rechtvaardiging is gebaseerd op de vraag of de gereglementeerde entiteit beschikt over de technische middelen waarmee kan worden voldaan aan de vereisten van een voorgesteld systeem of voorschrift dat binnen de in het kader van deze verordening voorgeschreven termijn kan worden ingevoerd. Deze technische middelen omvatten de beschikbaarheid van vereiste technieken en technologie.

Voor de monitoring en rapportage van historische emissies voor het jaar 2024 overeenkomstig artikel 30 septies, lid 4, van Richtlijn 2003/87/EG kunnen de lidstaten gereglementeerde entiteiten vrijstellen van de vereiste om te rechtvaardigen dat een specifieke monitoringmethode technisch niet haalbaar is.

Artikel 75 quinquies

Onredelijke kosten

1. Als een gereglementeerde entiteit verklaart dat het toepassen van een specifieke monitoringmethode tot onredelijke kosten leidt, beoordeelt de bevoegde autoriteit of de kosten onredelijk zijn, rekening houdend met de rechtvaardiging van de gereglementeerde entiteit.

De bevoegde autoriteit merkt de kosten aan als onredelijk indien de geraamde kosten hoger zijn dan het te behalen voordeel. Hiertoe wordt het voordeel berekend door vermenigvuldiging van een verbeteringsfactor met een referentieprijis van 60 EUR per emissierecht. Voor de kosten wordt rekening gehouden met een passende waardeverminderingperiode op basis van de economische levensduur van de apparatuur.

2. Onverminderd lid 1 houdt de gereglementeerde entiteit rekening met de kosten van het hanteren van een specifieke monitoringmethode voor verbruikers van de stromen uitgeslagen brandstof, onder wie eindverbruikers. Voor de toepassing van deze alinea mag de gereglementeerde entiteit conservatieve schattingen van de kosten toepassen.

Voor de monitoring en rapportage van historische emissies voor het jaar 2024 overeenkomstig artikel 30 septies, lid 4, van Richtlijn 2003/87/EG kunnen de lidstaten gereglementeerde entiteiten vrijstellen van de vereiste om te rechtvaardigen dat een specifieke monitoringmethode tot onredelijke kosten leidt.

3. Bij de beoordeling van de redelijkheid van kosten in verband met de keuze van niveaus voor de hoeveelheden uitgeslagen brandstof van de gereglementeerde entiteit gebruikt de bevoegde autoriteit als de verbeteringsfactor bedoeld in lid 1, het verschil tussen de momenteel verkregen onzekerheid en de onzekerheidsdrempel van het niveau dat door de verbetering zou worden verwezenlijkt, vermenigvuldigd met de gemiddelde jaarlijkse emissies van de betreffende brandstofstroom over de laatste drie jaar.

Indien dergelijke gegevens niet beschikbaar zijn over de gemiddelde jaarlijkse emissies van deze brandstofstroom over de laatste drie jaar, verstrekt de gereglementeerde entiteit een conservatieve schatting van de jaarlijkse gemiddelde emissies, exclusief CO₂ afkomstig uit biomassa. Voor meetinstrumenten onder nationale wettelijke metrologische controle mag de huidige onzekerheid worden vervangen door de maximale toelaatbare fout bij het gebruik die volgens de relevante nationale wetgeving is toegestaan.

Voor de toepassing van dit lid geldt het bepaalde in artikel 38, lid 5, mits de gereglementeerde entiteit beschikt over de relevante informatie over de duurzaamheids- en broeikasgasemissiereductiecriteria van biobrandstoffen, vloeibare biomassa en biomassa-brandstoffen die worden gebruikt voor verbranding.

4. Bij beoordeling van de (on)redelijkheid van de kosten in verband met de keuze van het niveau voor het bepalen van de bereikfactor van de gereglementeerde entiteit en in verband met maatregelen die de gegevenskwaliteit van de gerapporteerde emissies verhogen, maar geen directe impact op de nauwkeurigheid van gegevens over de hoeveelheden uitgeslagen brandstof hebben, gebruikt de bevoegde autoriteit een verbeteringsfactor van 1 % van het gemiddelde van de jaarlijkse emissies van de betreffende brandstofstromen in de laatste drie verslagperiodes. Maatregelen die de kwaliteit van de emissierapportage verhogen, maar geen directe impact op de nauwkeurigheid van gegevens over de hoeveelheden uitgeslagen brandstof hebben, zijn bijvoorbeeld:

- a) omschakeling van standaardwaarden naar analyses voor de bepaling van berekeningsfactoren;
- b) verhoging van het aantal analyses per brandstofstroom;
- c) indien er voor de specifieke meettaak geen nationale wettelijke metrologische controle is, vervanging van meetinstrumenten door instrumenten die voldoen aan de relevante eisen van wettelijke metrologische controle van de lidstaat voor soortgelijke toepassingen, of door meetinstrumenten die voldoen aan nationale voorschriften ingesteld krachtens Richtlijn 2014/31/EU van het Europees Parlement en de Raad (*) of Richtlijn 2014/32/EU;
- d) verkorting van de intervallen tussen kalibraties en onderhoudsbeurten van meetinstrumenten;
- e) verbetering van dataflow-activiteiten en controleactiviteiten die het intrinsieke risico of het controlerisico aanzienlijk verminderen;
- f) overstappen op een nauwkeurigere identificatie van de bereikfactor door gereglementeerde entiteiten.

5. In het geval van maatregelen met betrekking tot de verbetering van de monitoringmethode voor een gereglementeerde entiteit kan pas van onredelijke kosten worden gesproken vanaf een totaalbedrag van 4 000 EUR per verslagperiode. In het geval van gereglementeerde entiteiten met geringe emissies bedraagt deze drempel 1 000 EUR per verslagperiode.

Artikel 75 sexies

Categorisering van gereglementeerde entiteiten en brandstofstromen

1. Ten behoeve van de monitoring van emissies en het bepalen van de minimumeisen voor niveaus voor de bijbehorende berekeningsfactoren, bepaalt elke gereglementeerde entiteit overeenkomstig lid 2 haar categorie en in voorkomend geval overeenkomstig lid 3 de categorie van elke brandstofstroom.

2. De gereglementeerde entiteit deelt zichzelf in een van de volgende categorieën in:
- een entiteit van categorie A, indien de geverifieerde jaarlijkse emissies van 2027 tot en met 2030, exclusief CO₂ afkomstig van biogas, in de twee jaar voorafgaand aan de verslagperiode gemiddeld maximaal 50 000 ton CO₂-equivalent bedragen;
 - een entiteit van categorie B, indien de geverifieerde jaarlijkse emissies, exclusief CO₂ afkomstig van biogas, in de twee jaar voorafgaand aan de verslagperiode gemiddeld meer dan 50 000 ton CO₂-equivalent bedragen.

Vanaf 2031 worden de in de punten a) en b) van de eerste alinea bedoelde entiteiten van categorie A en B bepaald op basis van de gemiddelde geverifieerde jaarlijkse emissies in de handelsperiode die onmiddellijk voorafgaat aan de huidige handelsperiode.

In afwijking van artikel 14, lid 2, mag de bevoegde autoriteit de gereglementeerde entiteit toestaan om het monitoringplan niet te wijzigen wanneer, op basis van geverifieerde emissies, de drempel voor de classificatie van de gereglementeerde entiteit als bedoeld in de eerste alinea is overschreden, maar de gereglementeerde entiteit ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoont dat deze drempel in de voorgaande vijf verslagperioden niet reeds is overschreden en niet opnieuw zal worden overschreden in de daaropvolgende verslagperioden.

3. De gereglementeerde entiteit deelt elke brandstroom in een van de volgende categorieën in:
- de-minimisbrandstroom, indien de door de gereglementeerde entiteit geselecteerde brandstroom gezamenlijk minder dan 1 000 ton fossiele CO₂ per jaar vertegenwoordigen;
 - grote brandstroom, indien de brandstroom niet onder de in punt a) bedoelde categorie vallen.

In afwijking van artikel 14, lid 2, mag de bevoegde autoriteit de gereglementeerde entiteit toestaan om het monitoringplan niet te wijzigen wanneer, op basis van geverifieerde emissies, de in de eerste alinea bedoelde drempel voor de classificatie van een brandstroom als de-minimisbrandstroom is overschreden, maar de gereglementeerde entiteit ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoont dat deze drempel in de voorgaande vijf rapportageperioden niet reeds is overschreden en niet opnieuw zal worden overschreden in de daaropvolgende rapportageperioden.

4. Als de gemiddelde geverifieerde jaarlijkse emissies die zijn gebruikt om overeenkomstig lid 2 de categorie van de gereglementeerde entiteit te bepalen niet beschikbaar of niet langer representatief zijn voor de doeleinden van lid 2, bepaalt de gereglementeerde entiteit haar categorie aan de hand van een conservatieve schatting van de jaarlijkse gemiddelde emissies, exclusief CO₂ afkomstig uit biomassa.

5. Voor de toepassing van dit artikel geldt het bepaalde in artikel 38, lid 5.

Artikel 75 septies

Monitoringmethode

Elke gereglementeerde entiteit bepaalt de jaarlijkse CO₂-emissies van de in bijlage III bij Richtlijn 2003/87/EG bedoelde activiteiten door voor elke brandstroom de hoeveelheid uitgeslagen brandstof te vermenigvuldigen met de bijbehorende eenheidsconversiefactor, de bijbehorende bereikfactor en de bijbehorende emissiefactor.

De emissiefactor wordt uitgedrukt in ton CO₂ per terajoule (t CO₂/TJ) in overeenstemming met het gebruik van de eenheidsconversiefactor.

De bevoegde autoriteit mag het gebruik toestaan van emissiefactoren voor brandstoffen, uitgedrukt als t CO₂/t of t CO₂/Nm³. In dergelijke gevallen bepaalt de gereglementeerde entiteit de emissies door vermenigvuldiging van de hoeveelheid uitgeslagen brandstof, uitgedrukt in ton of kubieke meter normaal, met de bijbehorende bereikfactor en de bijbehorende emissiefactor.

Artikel 75 octies

Tijdelijke wijziging van de monitoringmethode

1. Als het om technische redenen tijdelijk niet haalbaar is om het monitoringplan toe te passen zoals dat is goedgekeurd door de bevoegde autoriteit, past de betrokken gereguleerde entiteit het hoogst haalbare niveau toe, of, behalve voor de bereikfactor, een conservatieve, niet op niveaus gebaseerde aanpak indien de toepassing van een niveau niet haalbaar is, totdat de toepassingsvoorwaarden van het niveau dat in het monitoringplan is goedgekeurd, zijn hersteld.

De gereguleerde entiteit treft alle noodzakelijke maatregelen om een onverwijld hervatting van de toepassing van het monitoringplan zoals goedgekeurd door de bevoegde autoriteit mogelijk te maken.

2. De betrokken gereguleerde entiteit stelt de bevoegde autoriteit onverwijld in kennis van de tijdelijke wijziging van de monitoringmethode als bedoeld in lid 1, onder vermelding van:

- a) de redenen om af te wijken van het monitoringplan zoals goedgekeurd door de bevoegde autoriteit;
- b) informatie over de tijdelijke monitoringmethode die de gereguleerde entiteit gebruikt om de emissies te bepalen totdat de toepassingsvoorwaarden van het monitoringplan dat door de bevoegde autoriteit is goedgekeurd, zijn hersteld;
- c) de maatregelen die de gereguleerde entiteit neemt om de toepassingsvoorwaarden voor de toepassing van het monitoringplan dat door de bevoegde autoriteit is goedgekeurd, te herstellen;
- d) de voorziene datum waarop het monitoringplan als goedgekeurd door de bevoegde autoriteit opnieuw zal worden toegepast.

DEEL 2

Rekenmethode

Onderafdeling 1

Algemeen

Artikel 75 nonies

Toepasselijke niveaus voor hoeveelheden uitgeslagen brandstof en berekeningsfactoren

1. Bij het definiëren van de relevante niveaus voor grote brandstofstromen, ter bepaling van de hoeveelheden uitgeslagen brandstof en elke berekeningsfactor, maakt elke gereguleerde entiteit gebruik van het volgende:

- a) ten minste de in bijlage V opgenomen niveaus, in het geval van een entiteit van categorie A, of wanneer er een berekeningsfactor vereist is voor een brandstofstroom die een commercieel verhandelbare standaardbrandstof is;
- b) in andere dan de in punt a) bedoelde gevallen, het hoogste niveau zoals gedefinieerd in bijlage II bis.

Voor de hoeveelheden uitgeslagen brandstof en de berekeningsfactoren van grote brandstofstromen mag de gereguleerde entiteit echter een niveau toepassen tot twee niveaus lager dan vereist overeenkomstig de eerste alinea, met een minimum van niveau 1, indien zij ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoonbaar is dat het overeenkomstig de eerste alinea vereiste niveau, of in voorkomend geval het niveau daar net onder, technisch niet haalbaar is of tot onredelijke kosten leidt.

2. Voor de-minimisbrandstofstromen mag de gereguleerde entiteit de hoeveelheden uitgeslagen brandstof en elke berekeningsfactor bepalen aan de hand van conservatieve schattingen in plaats van niveaus, tenzij een gedefinieerd niveau haalbaar is zonder extra inspanningen.

Voor de in de eerste alinea bedoelde brandstofstromen mag de gereguleerde entiteit de hoeveelheden uitgeslagen brandstof bepalen op basis van facturen of aankoopgegevens, tenzij een gedefinieerd niveau haalbaar is zonder extra inspanningen.

3. In de gevallen waarin de bevoegde autoriteit het gebruik heeft toegestaan van emissiefactoren uitgedrukt in t CO₂/t of t CO₂/Nm³ voor brandstoffen, mag de eenheidsconversiefactor worden gemonitord aan de hand van conservatieve schattingen in plaats van niveaus, tenzij een gedefinieerd niveau haalbaar is zonder extra inspanningen.

Artikel 75 decies

Toepasselijke niveaus voor de bereikfactor

1. Bij het bepalen van de relevante niveaus voor brandstofstromen ter bepaling van de bereikfactor past elke gereglementeerde entiteit het hoogste niveau als gedefinieerd in bijlage II bis toe.

De gereglementeerde entiteit mag echter één niveau lager toepassen dan het overeenkomstig de eerste alinea vereiste niveau, indien zij ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoont dat het overeenkomstig de eerste alinea vereiste niveau technisch niet haalbaar is of tot onredelijke kosten leidt, of dat de in artikel 75 terdecies, lid 2, punten a) tot en met d), genoemde methoden niet beschikbaar zijn.

Indien de tweede alinea niet van toepassing is, mag de gereglementeerde entiteit een niveau toepassen tot twee niveaus lager dan vereist overeenkomstig de eerste alinea, met een minimum van niveau 1, indien zij ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoont dat het overeenkomstig de eerste alinea vereiste niveau technisch niet haalbaar is of tot onredelijke kosten leidt, of dat een vereenvoudigde onzekerheidsbeoordeling aantoont dat met de in de lagere niveaus uiteengezette methoden nauwkeuriger kan worden vastgesteld of de brandstof wordt gebruikt voor verbranding in sectoren die onder bijlage III bij Richtlijn 2003/87/EG vallen.

Indien de gereglementeerde entiteit voor een brandstofstroom meer dan één van de in artikel 75 terdecies, leden 2, 3 en 4, genoemde methoden gebruikt, hoeft zij alleen wat betreft het aandeel van de hoeveelheid uitgeslagen brandstof waarvoor de methode op basis van het lagere niveau is aangevraagd, aan te tonen dat aan de voorwaarden van dit lid is voldaan.

2. Voor de-minimisbrandstofstromen hoeft de gereglementeerde entiteit niet aan te tonen dat aan de voorwaarden van lid 1 is voldaan, tenzij een gedefinieerd niveau haalbaar is zonder extra inspanningen.

Onderafdeling 2

Hoeveelheden uitgeslagen brandstof

Artikel 75 undecies

Bepaling van hoeveelheden uitgeslagen brandstof

1. De gereglementeerde entiteit bepaalt de hoeveelheden uitgeslagen brandstof van een brandstofstroom op een van de volgende manieren:

- a) indien de gereglementeerde entiteiten en de desbetreffende brandstofstromen overeenkomen met entiteiten met rapportageverplichtingen krachtens en energieproducten die onderworpen zijn aan nationale wetgeving tot omzetting van de Richtlijnen 2003/96/EG en (EU) 2020/262, op basis van de meetmethoden die voor de toepassing van die handelingen worden gebruikt, indien die methoden gebaseerd zijn op nationale metrologische controle;
- b) op basis van aggregatie van metingen van hoeveelheden op het punt waar de brandstofstromen tot verbruik worden uitgeslagen;
- c) op basis van continue meting op het punt waar de brandstofstromen tot verbruik worden uitgeslagen.

De bevoegde autoriteiten kunnen echter van de gereglementeerde entiteiten eisen dat zij in voorkomend geval alleen de in punt a) van de eerste alinea bedoelde methode gebruiken.

2. Als de bepaling van de hoeveelheden uitgeslagen brandstof voor het volledige kalenderjaar technisch niet haalbaar is of tot onredelijke kosten leidt, en indien de bevoegde autoriteit daarmee instemt, staat het de gereglementeerde entiteit vrij de eerstvolgende meest passende dag als grensdatum tussen twee opeenvolgende monitoringjaren te kiezen en deze datum dienovereenkomstig te koppelen aan het vereiste kalenderjaar. De desbetreffende afwijkingen voor een of meer brandstofstromen worden opgenomen in het monitoringplan, duidelijk geregistreerd, verdisconteerd in een waarde die representatief is voor het kalenderjaar en op consistente wijze in aanmerking genomen bij de bepalingen met betrekking tot het daaropvolgende jaar. De Commissie kan relevante richtsnoeren verstrekken.

Bij het bepalen van de hoeveelheden uitgeslagen brandstof overeenkomstig lid 1, punten b) en c), van dit artikel, zijn de artikelen 28 en 29 van toepassing, met uitzondering van artikel 28, lid 2, tweede alinea, tweede zin, en artikel 28, lid 2, derde alinea. Hiertoe geldt elke verwijzing naar exploitanten of installaties als een verwijzing naar de gereguleerde entiteit.

De gereguleerde entiteit mag de beoordeling van de onzekerheid vereenvoudigen door aan te nemen dat de maximaal toelaatbare fouten die voor het in gebruik zijnde meetinstrument zijn gespecificeerd, moeten worden beschouwd als de onzekerheid gedurende de gehele verslagperiode, zoals vereist overeenkomstig de definitie van de niveaus in bijlage II bis.

3. In afwijking van artikel 75 nonies kan de gereguleerde entiteit, wanneer de in lid 1, punt a), van dit artikel bedoelde methode wordt gebruikt, de hoeveelheden uitgeslagen brandstof bepalen zonder gebruik te maken van niveaus. De bevoegde autoriteiten brengen uiterlijk op 30 juni 2026 bij verslag uit aan de Commissie over de praktische toepassing en onzekerheidsniveaus van de in dat punt bedoelde methode.

Onderafdeling 3

Berekeningsfactoren

Artikel 75 duodecies

Bepaling van berekeningsfactoren

1. Artikel 30, artikel 31, leden 1, 2 en 3, en de artikelen 32, 33, 34 en 35 zijn van toepassing. Daartoe:

- a) geldt elke verwijzing naar exploitanten als een verwijzing naar de gereguleerde entiteit;
- b) geldt elke verwijzing naar activiteitsgegevens als een verwijzing naar de hoeveelheden uitgeslagen brandstof;
- c) geldt elke verwijzing naar brandstoffen of materialen als een verwijzing naar de in artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG gedefinieerde brandstoffen;
- d) geldt elke verwijzing naar bijlage II als een verwijzing naar bijlage II bis.

2. De bevoegde autoriteit kan van de gereguleerde entiteit vereisen dat zij de eenheidsconversiefactor en de emissiefactor van de in artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG gedefinieerde brandstoffen bepaalt aan de hand van dezelfde niveaus als voor commercieel verhandelbare standaardbrandstoffen is vereist, mits een van de volgende parameters op nationaal of regionaal niveau een betrouwbaarheidsinterval van 95 % heeft van:

- a) minder dan 2 % voor de calorische onderwaarde;
- b) minder dan 2 % voor de emissiefactor, indien de hoeveelheden uitgeslagen brandstof zijn uitgedrukt als energie-inhoud.

Alvorens deze afwijking toe te passen, legt de bevoegde autoriteit de Commissie ter goedkeuring een samenvatting voor van de methode en de gegevensbronnen die zijn gebruikt om te bepalen of in de afgelopen drie jaar aan een van deze voorwaarden is voldaan en om ervoor te zorgen dat de gebruikte waarden in overeenstemming zijn met de gemiddelde waarden die door de exploitanten op het overeenkomstige nationale of regionale niveau worden gebruikt. De bevoegde autoriteit kan dergelijk bewijsmateriaal verzamelen of daarom verzoeken. Zij herziet de gebruikte waarden ten minste om de drie jaar en stelt de Commissie in kennis van eventuele significante wijzigingen, rekening houdend met het gemiddelde van de door de exploitanten op het overeenkomstige nationale of regionale niveau gebruikte waarden.

De Commissie kan de relevantie van deze bepaling en de in dit lid vastgestelde voorwaarden regelmatig herzien naar aanleiding van de ontwikkelingen op de brandstofmarkt en de Europese normalisatieprocessen.

Artikel 75 terdecies

Bepaling van de bereikfactor

1. Indien de hoeveelheden uitgeslagen brandstof van een brandstofstroom uitsluitend worden gebruikt voor verbranding in sectoren die onder bijlage III bij Richtlijn 2003/87/EG vallen, wordt de bereikfactor vastgesteld op 1.

Indien de hoeveelheden uitgeslagen brandstof van een brandstofstroom uitsluitend worden gebruikt voor verbranding in sectoren die onder de hoofdstukken II en III van Richtlijn 2003/87/EG vallen, met uitzondering van installaties die krachtens artikel 27 bis van die richtlijn zijn uitgesloten, wordt de bereikfactor vastgesteld op nul, mits de gereglementeerde entiteit aantoont dat dubbel telling als bedoeld in artikel 30 septies, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG is vermeden.

De gereglementeerde entiteit bepaalt voor elke brandstofstroom een bereikfactor door de in lid 2 bedoelde methoden of een standaardwaarde overeenkomstig lid 3 toe te passen, afhankelijk van het toepasselijke niveau.

2. De gereglementeerde entiteit bepaalt de bereikfactor op basis van een of meer van de volgende methoden, in overeenstemming met de vereisten van het toepasselijke niveau als vermeld in bijlage II bis bij deze verordening:

- a) methoden op basis van het fysieke onderscheid tussen brandstofstromen, waaronder methoden op basis van het onderscheid tussen geografische regio's of op basis van het gebruik van verschillende meetinstrumenten;
- b) methoden op basis van de chemische eigenschappen van brandstoffen, waarmee gereglementeerde entiteiten kunnen aantonen dat de desbetreffende brandstof om juridische, technische of economische redenen alleen kan worden gebruikt voor verbranding in specifieke sectoren;
- c) het gebruik van een merkstof voor fiscale doeleinden overeenkomstig Richtlijn 95/60/EG van de Raad (**);
- d) het gebruik van het geverifieerde jaarlijkse emissieverslag als bedoeld in artikel 68, lid 1;
- e) een keten van traceerbare contractuele regelingen en facturen ("controleketen") met betrekking tot de hele toeleveringsketen, van de gereglementeerde entiteit tot de gebruikers, met inbegrip van eindverbruikers;
- f) het gebruik van nationale merkstoffen of kleuren (kleurstoffen) voor brandstoffen, uit hoofde van nationale wetgeving;
- g) indirecte methoden waarmee een nauwkeurige differentiatie van het eindgebruik van de brandstoffen op het moment dat zij tot verbruik worden uitgeslagen mogelijk is, zoals sectorspecifieke verbruiksprofielen, typische capaciteitsbereiken van het brandstofverbruik van consumenten en drukkiveaus, bijvoorbeeld van gasvormige brandstoffen, mits het gebruik van die methode door de bevoegde autoriteit is goedgekeurd. De Commissie kan richtsnoeren inzake toepasselijke indirecte methoden verstrekken.

3. Indien, onverminderd de vereiste niveaus, de toepassing van de in lid 2 genoemde methoden technisch niet haalbaar is of tot onredelijke kosten zou leiden, mag de gereglementeerde entiteit een standaardwaarde van 1 gebruiken.

4. In afwijking van lid 3 mag de gereglementeerde entiteit een standaardwaarde toepassen die lager is dan 1, op voorwaarde dat:

- a) de gereglementeerde entiteit, met het oog op de rapportage van emissies in de verslagjaren 2024 tot en met 2026, ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoont dat het gebruik van standaardwaarden lager dan 1 tot een nauwkeurigere bepaling van de emissies leidt, of
- b) de gereglementeerde entiteit, met het oog op de rapportage van emissies in de verslagjaren vanaf 1 januari 2027, ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoont dat het gebruik van standaardwaarden lager dan 1 tot een nauwkeurigere bepaling van de emissies leidt en dat aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan:
 - i) de brandstofstroom is een de-minimisbrandstofstroom;
 - ii) de standaardwaarde voor de brandstofstroom is niet lager dan 0,95 voor brandstofgebruik in sectoren die onder bijlage III bij Richtlijn 2003/87/EG vallen, of niet hoger dan 0,05 voor brandstofgebruik in sectoren die niet onder die bijlage vallen.

5. Indien de geregementeerde entiteit voor een brandstofstroom meer dan één van de in de leden 2, 3 en 4 genoemde methoden gebruikt, bepaalt zij de bereikfactor op het gewogen gemiddelde van de verschillende bereikfactoren die voortvloeien uit het gebruik van elke methode. Voor elke gebruikte methode verstrekt de geregementeerde entiteit informatie over het type methode, de bijbehorende bereikfactor, de hoeveelheid uitgeslagen brandstof en de code van het gemeenschappelijke rapportageformat voor nationale inventarisatiesystemen voor broeikasgasemissies (de CRF-code) zoals goedgekeurd door de desbetreffende instanties van het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering, in hoogst beschikbare mate van detail.

6. In afwijking van lid 1 van dit artikel en artikel 75 decies kan een lidstaat geregementeerde entiteiten verplichten een in lid 2 van dit artikel bedoelde specifieke methode of een standaardwaarde te gebruiken voor een bepaald brandstoftype of in een bepaalde regio op het grondgebied van die lidstaat. Voor het gebruik van standaardwaarden op nationaal niveau is goedkeuring van de Commissie vereist.

De Commissie houdt bij de goedkeuring van de standaardwaarde overeenkomstig de eerste alinea rekening met het passende niveau van harmonisatie van de methodologieën tussen de lidstaten, het evenwicht tussen nauwkeurigheid, administratieve efficiëntie en gevolgen voor doorberekening van de kosten voor verbruikers, en met het mogelijke risico op onttrekking aan de verplichtingen uit hoofde van hoofdstuk IV bis van Richtlijn 2003/87/EG.

Een standaardwaarde voor de nationale brandstofstroom die overeenkomstig dit lid wordt toegepast, mag niet lager zijn dan 0,95 voor brandstofgebruik in sectoren die onder bijlage III bij Richtlijn 2003/87/EG vallen, of niet hoger dan 0,05 voor brandstofgebruik in sectoren die niet onder die bijlage vallen.

7. De geregementeerde entiteit specificeert de toegepaste methoden of standaardwaarden in het monitoringplan.

Onderafdeling 4

Behandeling van biomassa

Artikel 75 quaterdecies

Uitslag van biomassa-brandstofstromen

1. Artikel 38 en artikel 39 zijn van toepassing, met uitzondering van artikel 39, leden 2 en 2 bis. Daartoe:

- a) geldt elke verwijzing naar exploitanten als een verwijzing naar de geregementeerde entiteit;
- b) geldt elke verwijzing naar activiteitsgegevens als een verwijzing naar de hoeveelheden uitgeslagen brandstof;
- c) geldt elke verwijzing naar bronstromen als een verwijzing naar brandstofstromen;
- d) geldt elke verwijzing naar bijlage II als een verwijzing naar bijlage II bis;
- e) geldt elke verwijzing naar artikel 39, lid 2, als een verwijzing naar lid 3 van dit artikel.

2. Wanneer artikel 38, lid 5, van toepassing is, worden de afwijkingen van de drempels overeenkomstig artikel 29, lid 1, vierde alinea, van Richtlijn (EU) 2018/2001 in aanmerking genomen, mits de geregementeerde entiteit ten genoegen van de bevoegde autoriteit relevant bewijs verstrekt. De Commissie kan richtsnoeren verstrekken voor de verdere toepassing van deze afwijkingen van de drempels.

3. Indien de geregementeerde entiteit gezien het vereiste niveau analyses moet verrichten om de biomassafractie te bepalen, doet zij dat op basis van een relevante norm en de analytische methoden in die norm, mits het gebruik van de norm en van de analytische methode door de bevoegde autoriteit is goedgekeurd.

Indien de geregementeerde entiteit gezien het vereiste niveau analyses moet verrichten om de biomassafractie te bepalen, maar de toepassing van de eerste alinea technisch niet haalbaar is of tot onredelijke kosten zou leiden, dient de geregementeerde entiteit een alternatieve schattingsmethode voor de bepaling van de biomassafractie in bij de bevoegde autoriteit.

DEEL 3

Overige bepalingen

Artikel 75 quindecies

Gereguleerde entiteiten met geringe emissies

1. De bevoegde autoriteit kan een gereguleerde entiteit als een gereguleerde entiteit met geringe emissies beschouwen indien aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) van 2027 tot en met 2030: de geverifieerde jaarlijkse emissies exclusief CO₂ afkomstig van biogas in de twee jaar voorafgaand aan de verslagperiode bedroegen gemiddeld minder dan 1 000 ton CO₂-equivalent per jaar;
- b) vanaf 2031: de gemiddelde jaarlijkse emissies van die gereguleerde entiteit, die in de geverifieerde emissieverslagen tijdens de handelsperiode direct voorafgaand aan de huidige handelsperiode zijn gerapporteerd, met uitzondering van CO₂ afkomstig uit biomassa, bedroegen minder dan 1 000 ton CO₂-equivalent per jaar;
- c) de in punt a) bedoelde gemiddelde jaarlijkse emissies zijn niet beschikbaar of niet langer representatief voor de toepassing van punt a), maar de jaarlijkse emissies van die gereguleerde entiteit voor de daaropvolgende vijf jaar, met uitzondering van CO₂ afkomstig uit biomassa, zullen volgens een conservatieve schattingsmethode minder dan 1 000 ton CO₂-equivalent per jaar bedragen.

Voor de toepassing van dit lid geldt het bepaalde in artikel 38, lid 5.

2. Een gereguleerde entiteit met geringe emissies is niet verplicht de in artikel 12, lid 1, derde alinea, bedoelde bewijsstukken in te dienen.

3. In afwijking van artikel 75 undecies mag een gereguleerde entiteit met geringe emissies de hoeveelheid uitgeslagen brandstof bepalen aan de hand van beschikbare en geregistreerde aankoopbescheiden en geschatte voorraadwijzigingen.

4. In afwijking van artikel 75 nonies mag een gereguleerde entiteit met geringe emissies minimaal niveau 1 toepassen voor de bepaling van de hoeveelheden uitgeslagen brandstof en van de berekeningsfactoren voor alle brandstofstromen, tenzij zonder extra inspanningen van de gereguleerde entiteit een grotere nauwkeurigheid kan worden bereikt.

5. Voor het bepalen van berekeningsfactoren op basis van analyses overeenkomstig artikel 32 mag een gereguleerde entiteit met geringe emissies een beroep doen op eender welk laboratorium dat technisch competent is en technisch geldige resultaten kan genereren aan de hand van relevante analytische procedures, en bewijzen levert voor kwaliteitsborgingsmaatregelen als bedoeld in artikel 34, lid 3.

6. Als een gereguleerde entiteit met geringe emissies waarop vereenvoudigde monitoring van toepassing is, de drempel bedoeld in lid 2 in een kalenderjaar overschrijdt, brengt die gereguleerde entiteit de bevoegde autoriteit hiervan onverwijld op de hoogte.

De gereguleerde entiteit legt een significante wijziging van het monitoringplan in de zin van artikel 15, lid 3, punt b), onverwijld ter goedkeuring voor aan de bevoegde autoriteit.

De bevoegde autoriteit staat de gereguleerde entiteit echter toe om de vereenvoudigde monitoring voort te zetten, mits de gereguleerde entiteit ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoont dat de drempel bedoeld in lid 2 in de afgelopen vijf verslagperiodes niet reeds is overschreden en met ingang van de volgende verslagperiode niet weer zal worden overschreden.

Artikel 75 sexdecies

Gegevensbeheer en -controle

De bepalingen van hoofdstuk V zijn van toepassing. Daartoe geldt elke verwijzing naar exploitanten als een verwijzing naar de gereguleerde entiteit.

*Artikel 75 septdecies***Jaarlijkse emissieverslagen**

1. Vanaf 2026 dient de gereglementeerde entiteit elk jaar uiterlijk op 30 april bij de bevoegde autoriteit een emissieverslag in over de jaarlijkse emissies van de verslagperiode, dat in overeenstemming met Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 wordt geverifieerd.

In 2025 dient de gereglementeerde entiteit uiterlijk op 30 april bij de bevoegde autoriteit een emissieverslag in over de jaarlijkse emissies in 2024. De bevoegde autoriteiten waarborgen dat de in dat verslag verstrekte informatie aan de vereisten van deze verordening voldoet.

De bevoegde autoriteiten kunnen echter van gereglementeerde entiteiten vereisen dat zij de in dit lid bedoelde jaarlijkse emissieverslagen vóór 30 april indienen, mits het verslag ten vroegste een maand na de in artikel 68, lid 1, vastgestelde termijn wordt ingediend.

2. De in lid 1 bedoelde jaarlijkse emissieverslagen bevatten ten minste de in bijlage X genoemde informatie.

*Artikel 75 octodecies***Rapportage betreffende verbeteringen van de monitoringmethode**

1. Elke gereglementeerde entiteit controleert periodiek of de toegepaste monitoringmethode kan worden verbeterd.

Gereglementeerde entiteiten dienen bij de bevoegde autoriteit ter goedkeuring een verslag in met de informatie bedoeld in lid 2 of 3, indien van toepassing, binnen de volgende termijnen:

- a) voor een entiteit van categorie A, om de vijf jaar uiterlijk op 31 juli;
- b) voor een entiteit van categorie B, om de drie jaar uiterlijk op 31 juli;
- c) voor een gereglementeerde entiteit die gebruikmaakt van de standaardbereikfactor als bedoeld in artikel 75 terdecies, leden 3 en 4, uiterlijk op 31 juli 2026.

De bevoegde autoriteit mag echter een andere datum vaststellen voor het indienen van het verslag, maar geen datum later dan 30 september van hetzelfde jaar, en mag bij de goedkeuring van het monitoringplan of het verbeteringsverslag ook een verlenging van de toepasselijke termijn als bedoeld in de tweede alinea goedkeuren, indien de gereglementeerde entiteit bij de indiening van een monitoringplan overeenkomstig artikel 75 ter of bij de kennisgeving van actualiseringen overeenkomstig dat artikel, of bij de indiening van een verbeteringsverslag overeenkomstig dit artikel, ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoont dat de redenen voor het tot onredelijke kosten leiden of voor de technische onhaalbaarheid van verbeteringsmaatregelen gedurende langere tijd zullen aanhouden. Bij de verlenging wordt rekening gehouden met het aantal jaren waarvoor de gereglementeerde entiteit bewijs verstrekt. De totale periode tussen verbeteringsverslagen mag niet meer dan vier jaar voor een gereglementeerde entiteit van categorie B of vijf jaar voor een gereglementeerde entiteit van categorie A bedragen.

2. Indien de gereglementeerde entiteit niet ten minste de niveaus op de grote brandstofstromen toepast die vereist zijn overeenkomstig artikel 75 nonies, lid 1, eerste alinea, en artikel 75 decies, lid 1, verstrekt de gereglementeerde entiteit een rechtvaardiging met betrekking tot de technische onhaalbaarheid of het tot onredelijke kosten leiden van het toepassen van de vereiste niveaus.

Als echter aangetoond wordt dat de maatregelen die nodig zijn om deze niveaus te bereiken technisch haalbaar zijn geworden en niet meer tot onredelijk hoge kosten leiden, stelt de gereglementeerde entiteit de bevoegde autoriteit op de hoogte van dienovereenkomstige wijzigingen in het monitoringplan overeenkomstig artikel 75 ter, en dient hij voorstellen in voor de tenuitvoerlegging van de ermee verbonden maatregelen, alsmede het tijdstip daarvan.

3. Indien de gereglementeerde entiteit een standaardbereikfactor als bedoeld in artikel 75 terdecies, leden 3 en 4, toepast, licht de gereglementeerde entiteit toe waarom het technisch niet haalbaar is of tot onredelijke kosten zou leiden om een andere in artikel 75 terdecies, lid 2, genoemde methode toe te passen voor een of meer grote of de-minimisbrandstofstromen.

Als echter wordt aangetoond dat het gebruik van een andere in artikel 75 terdecies, lid 2, bedoelde methode voor die brandstofstromen technisch haalbaar is geworden en niet meer tot onredelijk hoge kosten leiden, stelt de gereglementeerde entiteit de bevoegde autoriteit op de hoogte van dienovereenkomstige wijzigingen in het monitoringplan overeenkomstig artikel 75 ter, en dient zij voorstellen in voor de tenuitvoerlegging van de ermee verbonden maatregelen, alsmede het tijdstip daarvan.

4. Als in het verificatieverslag opgesteld overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 niet-opgeloste afwijkingen of aanbevelingen voor verbeteringen zijn vermeld, overeenkomstig de artikelen 27, 29 en 30 van de betreffende uitvoeringsverordening, dient de gereglementeerde entiteit uiterlijk op 31 juli van het jaar waarin het verificatieverslag door de verificateur is uitgebracht een verslag ter goedkeuring in bij de bevoegde autoriteit. In dit verslag wordt beschreven hoe en wanneer de gereglementeerde entiteit de door de verificateur vastgestelde afwijkingen heeft verholpen of denkt te verhelpen en de aanbevolen verbeteringen heeft uitgevoerd of denkt uit te voeren.

De bevoegde autoriteit mag een andere datum vaststellen voor het indienen van het verslag als bedoeld in dit lid, maar geen datum later dan 30 september van hetzelfde jaar. Indien van toepassing mag een dergelijk verslag worden gecombineerd met het in lid 1 bedoelde verslag.

Als de aanbevolen verbeteringen niet zouden leiden tot een verbetering van de monitoringmethode, legt de gereglementeerde entiteit uit waarom dat zo is. Indien de aanbevolen verbeteringen zouden leiden tot onredelijk hoge kosten, toont de gereglementeerde entiteit de onredelijke aard van de kosten aan.

5. Lid 4 van dit artikel is niet van toepassing wanneer de gereglementeerde entiteit alle afwijkingen reeds heeft verholpen, gevolg heeft gegeven aan alle aanbevelingen voor verbeteringen en de bijbehorende wijzigingen van het monitoringplan vóór de krachtens lid 4 van dit artikel vastgestelde datum ter goedkeuring heeft voorgelegd aan de bevoegde autoriteit overeenkomstig artikel 75 ter van deze verordening.

Artikel 75 novodecies

Bepaling van de emissies door de bevoegde autoriteit

1. In elk van de volgende situaties maakt de bevoegde autoriteit een conservatieve schatting van de emissies van een gereglementeerde entiteit, rekening houdend met de gevolgen voor de doorberekening van de kosten voor verbruikers:

- a) er is door de gereglementeerde entiteit geen geverifieerd jaarlijks emissieverslag ingediend binnen de in artikel 75 septdecies vastgestelde termijn;
- b) het in artikel 75 septdecies bedoelde geverifieerde jaarlijkse emissieverslag voldoet niet aan de bepalingen van deze verordening;
- c) het jaarlijkse emissieverslag van een gereglementeerde entiteit is niet geverifieerd overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067.

2. Indien de verificateur in het verificatieverslag krachtens Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 melding heeft gemaakt van niet-beduidende onjuistheden die niet door de gereglementeerde entiteit zijn gecorrigeerd voordat het verificatieverslag is opgesteld, beoordeelt de bevoegde autoriteit die onjuistheden en maakt zij indien passend een conservatieve schatting van de emissies van de gereglementeerde entiteit, rekening houdend met de gevolgen voor de doorberekening van de kosten voor verbruikers. De bevoegde autoriteit laat de gereglementeerde entiteit weten of er correcties moeten worden aangebracht in het jaarlijkse emissieverslag, en zo ja welke. De gereglementeerde entiteit stelt die informatie ter beschikking van de verificateur.

3. De lidstaten zorgen voor een doeltreffende informatie-uitwisseling tussen de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de goedkeuring van de monitoringplannen en de bevoegde autoriteiten die verantwoordelijk zijn voor de aanvaarding van de jaarlijkse emissieverslagen.

Artikel 75 vicies

Toegang tot informatie en afronding van gegevens

Artikel 71 en artikel 72, leden 1 en 2, zijn van toepassing. Daartoe geldt elke verwijzing naar exploitanten of vliegtuigexploitanten als een verwijzing naar de gereglementeerde entiteiten.

Artikel 75 unvicies

Samenhang met andere rapportages

Voor de rapportage van emissies van de in bijlage III bij Richtlijn 2003/87/EG genoemde activiteiten:

- a) worden de sectoren waarin de in artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG bedoelde brandstoffen ter verbruik worden uitgeslagen en worden verbrand, aangeduid met de CRF-codes;
- b) worden de in artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG bedoelde brandstoffen in voorkomend geval aangeduid met de GN-codes overeenkomstig de nationale wetgeving tot omzetting van de Richtlijnen 2003/96/EG en 2009/30/EG;
- c) gebruikt de gereguleerde entiteit bij de rapportage van zijn contactgegevens in het monitoringplan en het emissieverslag in voorkomend geval het registratie- en identificatienummer van marktdeelnemer overeenkomstig Verordening (EU) nr. 952/2013 (**), het accijnsnummer overeenkomstig Verordening (EU) nr. 389/2012 (***) of het nationale registratie- en identificatienummer voor accijnzen dat door de desbetreffende autoriteit is afgegeven op grond van de nationale wetgeving tot omzetting van Richtlijn 2003/96/EG, teneinde consistentie met de rapportage voor belastingdoeleinden op grond van de nationale wetgeving tot omzetting van de Richtlijnen 2003/96/EG en (EU) 2020/262 te waarborgen.

Artikel 75 duovicies

Vereisten inzake informatietechnologie

De bepalingen van hoofdstuk VII zijn van toepassing. Daartoe geldt elke verwijzing naar exploitanten en vliegtuigexploitanten als een verwijzing naar de gereguleerde entiteit.

HOOFDSTUK VII ter

HORIZONTALE BEPALINGEN MET BETREKKING TOT DE MONITORING VAN EMISSIES VAN GERELEMENTEERDE ENTITEITEN

Artikel 75 tervicies

Vermijden van dubbel telling bij monitoring en rapportage

1. De lidstaten vergemakkelijken de efficiënte uitwisseling van informatie aan de hand waarvan de gereguleerde entiteiten het eindgebruik van de tot verbruik uitgeslagen brandstof kunnen bepalen.
2. Elke exploitant dient samen met zijn geverifieerde emissieverslag overeenkomstig artikel 68, lid 1, informatie in overeenkomstig bijlage X bis. De lidstaten kunnen van exploitanten vereisen dat zij de in bijlage X bis vermelde relevante informatie vóór 31 maart van het verslagjaar ter beschikking van de desbetreffende gereguleerde entiteit stellen.
3. Elke gereguleerde entiteit verstrekt samen met haar geverifieerde emissieverslag overeenkomstig artikel 75 septdecies, lid 1, informatie over de verbruikers van de brandstoffen die zij tot verbruik uitgeslagen heeft, zoals vermeld in bijlage X ter.
4. Elke gereguleerde entiteit die brandstof vrijgeeft voor verbranding in sectoren die onder hoofdstuk III van Richtlijn 2003/87/EG vallen, bepaalt haar emissies in het in artikel 75 septdecies, lid 1, van deze verordening bedoelde verslag door gebruik te maken van de informatie uit de verslagen van de exploitant die overeenkomstig bijlage X bis bij deze verordening zijn ingediend, na aftrek van de in die verslagen vermelde relevante hoeveelheden brandstoffen. De hoeveelheden brandstoffen die in hetzelfde jaar zijn verworven maar niet zijn gebruikt, mogen alleen worden afgetrokken indien in het geverifieerde emissieverslag van de exploitant van het jaar volgend op het verslagjaar wordt bevestigd dat deze zijn gebruikt voor de in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG bedoelde activiteiten. Anders moet het verschil in de geverifieerde emissieverslagen van de gereguleerde entiteit van dat jaar tot uiting komen.
5. Wanneer de hoeveelheden gebruikte brandstoffen in het jaar volgend op het verslagjaar worden afgetrokken, wordt de aftrek vastgesteld in de vorm van absolute emissiereducties, afgeleid van de vermenigvuldiging van de hoeveelheid door de exploitant gebruikte brandstoffen met de overeenkomstige emissiefactor in het monitoringplan van de gereguleerde entiteit.
6. Indien de gereguleerde entiteit niet kan vaststellen dat de tot verbruik uitgeslagen brandstoffen worden gebruikt voor verbranding in sectoren die onder hoofdstuk III van Richtlijn 2003/87/EG vallen, zijn de leden 4 en 5 niet van toepassing.

7. De lidstaten kunnen vereisen dat de bepalingen van dit artikel die betrekking hebben op exploitanten ook door vliegtuigexploitanten worden toegepast.

Artikel 75 quater

Fraudepreventie en verplichte samenwerking

1. Om een nauwkeurige monitoring en rapportage van de onder hoofdstuk IV bis van Richtlijn 2003/87/EG vallende emissies te waarborgen, treffen de lidstaten maatregelen tegen fraude en stellen zij de in geval van fraude op te leggen sancties vast, die in verhouding staan tot het doel ervan en een voldoende afschrikkend effect hebben.

2. In aanvulling op de bij artikel 10 vastgestelde verplichtingen werken de overeenkomstig artikel 18 van Richtlijn 2003/87/EG aangewezen bevoegde autoriteiten samen en wisselen zij informatie uit met de bevoegde autoriteiten die belast zijn met toezicht uit hoofde van nationale wetgeving tot omzetting van de Richtlijnen 2003/96/EG en (EU) 2020/262, onder meer, waar dat voor de toepassing van deze verordening relevant is, om overeenkomstig lid 1 inbreuken op te sporen en sancties op te leggen of om overeenkomstig artikel 16 van Richtlijn 2003/87/EG andere corrigerende maatregelen te treffen.

(*) Richtlijn 2014/31/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2014 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten inzake het op de markt aanbieden van niet-automatische weegwerktuigen (PB L 96 van 29.3.2014, blz. 107).

(**) Richtlijn 95/60/EG van de Raad van 27 november 1995 betreffende het merken van gasolie en kerosine voor fiscale doeleinden (PB L 291 van 6.12.1995, blz. 46).

(***) Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

(****) Verordening (EU) nr. 389/2012 van de Raad van 2 mei 2012 betreffende administratieve samenwerking op het gebied van de accijnzen en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 2073/2004 (PB L 121 van 8.5.2012, blz. 1)."

25) Bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

a) deel 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) in punt 1, f), wordt de verwijzing naar de geharmoniseerde norm "ISO 14001:2004" vervangen door een verwijzing naar de geharmoniseerde norm "ISO 14001:2015";

ii) in punt 7, d), wordt de verwijzing naar "Verordening (EU) nr. 1193/2011" vervangen door een verwijzing naar "Verordening (EU) 2019/1122 (*)";

(*) Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1122 van de Commissie van 12 maart 2019 tot aanvulling van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de werking van het EU-register (PB L 177 van 2.7.2019, blz. 3).";

iii) het volgende punt 10 wordt toegevoegd:

"10) indien van toepassing, uiterlijk op 31 december 2026, een beschrijving van de procedure die is gebruikt om de in artikel 75 ter quater, lid 2, omschreven informatie in te dienen.";

b) deel 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) de titel wordt vervangen door:

"MINIMUMINHOUD VAN MONITORINGPLANNEN VOOR DE LUCHTVAART";

ii) in punt 1, i), wordt de verwijzing naar de geharmoniseerde norm "ISO 14001:2004" vervangen door een verwijzing naar de geharmoniseerde norm "ISO 14001:2015";

iii) in punt 1 worden de volgende punten toegevoegd:

- “l) indien van toepassing, een beschrijving van de procedure die is gebruikt om te beoordelen of biobrandstof in overeenstemming is met artikel 38, lid 5;
- m) indien van toepassing, een beschrijving van de procedure die is gebruikt om de hoeveelheden biobrandstof te bepalen en te waarborgen dat er geen dubbel telling plaatsvindt, in overeenstemming met artikel 54;
- n) indien van toepassing, een beschrijving van de procedure die is gebruikt om te beoordelen of de in aanmerking komende vliegtuigbrandstof in overeenstemming is met artikel 54 bis, lid 2;
- o) indien van toepassing, een beschrijving van de procedure die is gebruikt om de hoeveelheden in aanmerking komende vliegtuigbrandstof te bepalen en te waarborgen dat er geen dubbel telling plaatsvindt, in overeenstemming met artikel 54 bis.”;

iv) in punt 2 worden de punten f) en g) geschrapt;

c) deel 3 wordt geschrapt;

d) het volgende deel wordt toegevoegd:

“4. MINIMUMINHOUD VAN DE MONITORINGPLANNEN VOOR GERELEMENTEERDE ENTITEITEN

Het monitoringplan voor een gerelementeerde entiteit bevat ten minste de volgende informatie:

1) algemene informatie over de gerelementeerde entiteit:

- a) de naam van de gerelementeerde entiteit, contactgegevens, inclusief adres, en, in voorkomend geval, het registratie- en identificatienummer van de marktdeelnemer overeenkomstig Verordening (EU) nr. 952/2013, het accijnsnummer overeenkomstig Verordening (EU) nr. 389/2012 of het nationale registratie- en identificatienummer voor accijnzen dat door de bevoegde autoriteit is afgegeven op grond van de nationale wetgeving tot omzetting van Richtlijn 2003/96/EG, gebruikt voor de rapportage voor belastingdoeleinden op grond van de nationale wetgeving tot omzetting van de Richtlijnen 2003/96/EG en (EU) 2020/262;
- b) een beschrijving van de gerelementeerde entiteit, met een lijst van te monitoren brandstofstromen, de middelen waarmee de brandstofstromen tot verbruik worden uitgeslagen, het eindgebruik van de tot verbruik uitgeslagen brandstofstroom, met inbegrip van de CRF-code, op het beschikbare aggregatieniveau, die voldoet aan de volgende criteria:
 - i) de beschrijving is voldoende duidelijk om aan te tonen dat er geen lacunes in de gegevens of dubbel tellingen ten aanzien van emissies optreden;
 - ii) een eenvoudig schema van de in punt b), eerste alinea, bedoelde informatie, met een beschrijving van de gerelementeerde entiteit, de brandstofstromen, de middelen waarmee de in artikel 3, punt a) septies), van Richtlijn 2003/87/EG gedefinieerde brandstoffen tot verbruik worden uitgeslagen, meetinstrumenten en alle andere onderdelen van de gerelementeerde entiteit die relevant zijn voor de monitoringmethode, met inbegrip van dataflow-activiteiten en controleactiviteiten;
 - iii) indien de gerelementeerde entiteiten en de desbetreffende brandstofstromen overeenkomen met entiteiten met rapportageverplichtingen krachtens en brandstoffen die onderworpen zijn aan nationale wetgeving tot omzetting van de Richtlijn 2003/96/EG of Richtlijn 2009/30/EG, een eenvoudig schema van de meetmethoden die voor de toepassing van die handelingen worden gebruikt;
 - iv) indien van toepassing, een beschrijving van eventuele afwijkingen van het begin en einde van het monitoringjaar overeenkomstig artikel 75 undecies, lid 2;
- c) een beschrijving van de procedure voor het beheer van de toewijzing van verantwoordelijkheden voor monitoring en rapportage binnen de gerelementeerde entiteit en voor het beheer van de competenties van verantwoordelijk personeel;

- d) een beschrijving van de procedure voor de regelmatige beoordeling van de geschiktheid van het monitoringplan, met ten minste het volgende:
- i) controle van de lijst van brandstofstromen om te waarborgen dat deze volledig is en dat alle relevante wijzigingen in de aard en werking van de gereglementeerde entiteit in het monitoringplan zijn opgenomen;
 - ii) beoordeling van de naleving van de onzekerheidsdrempels voor hoeveelheden uitgeslagen brandstof en andere parameters, indien van toepassing, voor de toegepaste niveaus voor elke brandstofstroom;
 - iii) beoordeling van mogelijke maatregelen ter verbetering van de toegepaste monitoringmethode, met name de methode voor het bepalen van de bereikfactor;
- e) een beschrijving van de schriftelijke procedures van de dataflow-activiteiten uit hoofde van artikel 58, indien nodig met inbegrip van een schema ter verduidelijking;
- f) een beschrijving van de schriftelijke procedures voor de controleactiviteiten uit hoofde van artikel 59;
- g) indien van toepassing, informatie over relevante verbanden tussen de in bijlage III bij Richtlijn 2003/87/EG vermelde activiteiten van de gereglementeerde entiteit en de rapportage voor belastingdoeleinden op grond van nationale wetgeving tot omzetting van de Richtlijnen 2003/96/EG en (EU) 2020/262;
- h) het versienummer van het monitoringplan en de datum waarop deze versie van het monitoringplan van kracht wordt;
- i) de categorie van de gereglementeerde entiteit;
- 2) een gedetailleerde beschrijving van de rekenmethoden, bestaande uit het volgende:
- a) voor elke te monitoren brandstofstroom, een gedetailleerde beschrijving van de toegepaste rekenmethode, waaronder een lijst van de gebruikte inputgegevens en berekeningsformules, de gebruikte methode voor berekening van de bereikfactor, een lijst van de toegepaste niveaus voor hoeveelheden uitgeslagen brandstof, alle relevante berekeningsfactoren, de bereikfactor, en de CRF-codes van het eindgebruik van de tot verbruik uitgeslagen brandstofstroom op het bekende aggregatieniveau;
 - b) indien de gereglementeerde entiteit gebruik wil maken van een vereenvoudiging voor de-minimisbrandstofstromen, een indeling van de brandstofstromen in de categorieën grote en de-minimisbrandstofstromen;
 - c) een beschrijving van de gebruikte meetsystemen en hun meetbereik, onzekerheid en locatie van de meetinstrumenten die voor elke te monitoren brandstofstroom zullen worden gebruikt;
 - d) indien van toepassing, de standaardwaarden gebruikt voor berekeningsfactoren die de bron van de factor aangeven, of de relevante bron waaruit de standaardfactor periodiek wordt gehaald, voor elke brandstofstroom;
 - e) indien van toepassing, een lijst van de analysemethoden te gebruiken om alle relevante berekeningsfactoren voor elke brandstofstroom te bepalen en een beschrijving van de schriftelijke procedures voor die analyses;
 - f) indien van toepassing, een beschrijving van de procedure ter verklaring van het bemonsteringsplan voor de bemonstering van te analyseren brandstoffen, en de procedure gebruikt om de geschiktheid van het bemonsteringsplan te herzien;
 - g) indien van toepassing, een lijst van laboratoria die zijn ingeschakeld voor het uitvoeren van toegepaste analytische procedures en, indien het laboratorium niet geaccrediteerd is als bedoeld in artikel 34, lid 1, een beschrijving van de procedure die is gebruikt om de naleving van de equivalente vereisten overeenkomstig artikel 34, leden 2 en 3, aan te tonen;

- 3) indien van toepassing, een beschrijving van de procedure die is gebruikt om te beoordelen of de biomassa-brandstofstromen in overeenstemming zijn met artikel 38, lid 5, en eventueel met artikel 75 quaterdecies, lid 2;
- 4) indien van toepassing, een beschrijving van de procedure die is gebruikt om de hoeveelheden biogas te bepalen op basis van aankoopbescheiden in overeenstemming met artikel 39, lid 4;
- 5) indien van toepassing, een beschrijving van de procedure voor het indienen van informatie als beschreven in artikel 75 tervicies, lid 3, en het ontvangen van informatie overeenkomstig artikel 75 tervicies, lid 2.”.

26) In bijlage II, deel I, wordt tabel 1 als volgt gewijzigd:

- i) de derde rij (Vaste brandstoffen) wordt vervangen door:

“Vaste brandstoffen, met uitzondering van afvalstoffen	Brandstofhoeveelheid [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %”
--	--------------------------	---------	-------	---------	----------

- ii) na de derde rij (Vaste brandstoffen) wordt de volgende rij ingevoegd:

“Afvalstoffen	Brandstofhoeveelheid [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %”
---------------	--------------------------	---------	-------	---------	----------

27) De volgende bijlage II bis wordt ingevoegd:

“BIJLAGE II bis

Niveaudefinities voor rekenmethoden met betrekking tot gereguleerde entiteiten

1. DEFINITIE VAN NIVEAUS VOOR HOEVEELHEDEN UITGESLAGEN BRANDSTOF

De onzekerheidsdrempels in tabel 1 zijn van toepassing op niveaus die relevant zijn voor de vereisten inzake de hoeveelheden uitgeslagen brandstof, overeenkomstig artikel 28, lid 1, punt a), en artikel 29, lid 2, eerste alinea. De onzekerheidsdrempels worden geïnterpreteerd als de maximale toelaatbare onzekerheidswaarden bij de bepaling van brandstofstromen over een verslagperiode.

Tabel 1

Niveaus voor hoeveelheden uitgeslagen brandstof (maximale toelaatbare onzekerheid per niveau)

Type brandstofstroom	Parameter waarop de onzekerheid wordt toegepast	Niveau 1	Niveau 2	Niveau 3	Niveau 4
----------------------	---	----------	----------	----------	----------

Verbranding van brandstoffen

Commercieel verhandelbare standaardbrandstoffen	Brandstofhoeveelheid [t] of [Nm ³] of [TJ]	±7,5 %	±5 %	±2,5 %	±1,5 %
Andere gasvormige en vloeibare brandstoffen	Brandstofhoeveelheid [t] of [Nm ³] of [TJ]	±7,5 %	±5 %	±2,5 %	±1,5 %
Vaste brandstoffen	Brandstofhoeveelheid [t] of [TJ]	±7,5 %	±5 %	±2,5 %	±1,5 %

2. DEFINITIE VAN NIVEAUS VOOR BEREKENINGSFACTOREN EN DE BEREIKFACTOR

Gereguleerde entiteiten monitoren CO₂-emissies van alle typen brandstoffen die tot verbruik worden uitgeslagen in sectoren die zijn opgenomen in bijlage III bij Richtlijn 2003/87/EG of zijn opgenomen in het systeem van de Unie krachtens artikel 30 undecies van die richtlijn op basis van de in dit deel uiteengezette niveaudefinities.

2.1. Niveaus voor emissiefactoren

Wanneer een biomassafractie wordt bepaald voor een gemengde brandstof, hebben de vastgelegde niveaus betrekking op de voorlopige emissiefactor. Voor fossiele brandstoffen hebben de niveaus betrekking op de emissiefactor.

Niveau 1: de gereguleerde entiteit past een van de volgende waarden toe:

- a) de standaardfactoren vermeld in deel 1 van bijlage VI;
- b) andere constante waarden overeenkomstig artikel 31, lid 1, punt e), indien deel 1 van bijlage VI geen toepasselijke waarde bevat.

Niveau 2a: de gereguleerde entiteit past landspecifieke emissiefactoren toe voor de desbetreffende brandstof overeenkomstig artikel 31, lid 1, punten b) en c).

Niveau 2b: de gereguleerde entiteit ontleent emissiefactoren voor de brandstof aan de calorische onderwaarde van specifieke soorten steenkool, in combinatie met een empirische correlatie die minstens één keer per jaar wordt vastgesteld overeenkomstig de artikelen 32 tot en met 35 en artikel 75 quaterdecies.

De gereguleerde entiteit staat ervoor in dat de correlatie voldoet aan de eisen van een goede technische praktijk en dat deze alleen wordt toegepast voor proxy-waarden die vallen binnen het toepassingsgebied van de proxy.

Niveau 3: de gereguleerde entiteit past een van de volgende waarden toe:

- a) de vastgestelde emissiefactor overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de artikelen 32 tot en met 35;
- b) de empirische correlatie zoals gespecificeerd voor niveau 2b, wanneer de gereguleerde entiteit ten genoeg van de bevoegde autoriteit aantoonst dat de onzekerheid van de empirische correlatie niet meer dan een derde bedraagt van de onzekerheidswaarde waar de gereguleerde entiteit zich aan moet houden in verband met de bepaling van de uitgeslagen hoeveelheden van de desbetreffende brandstof.

2.2. Niveaus voor de eenheidsconversiefactor

Niveau 1: de gereguleerde entiteit past een van de volgende waarden toe:

- a) de standaardfactoren vermeld in deel 1 van bijlage VI;
- b) andere constante waarden overeenkomstig artikel 31, lid 1, punt e), indien deel 1 van bijlage VI geen toepasselijke waarde bevat.

Niveau 2a: de gereguleerde entiteit past landspecifieke emissiefactoren toe voor de desbetreffende brandstof overeenkomstig artikel 31, lid 1, punt b) of punt c).

Niveau 2b: voor commercieel verhandelbare brandstoffen wordt de eenheidsconversiefactor gebruikt die wordt ontleend aan de voor de betrokken brandstof afgegeven aankoopbescheiden, mits die waarde is verkregen op basis van aanvaarde nationale of internationale normen.

Niveau 3: de gereguleerde entiteit bepaalt de eenheidsconversiefactor overeenkomstig de artikelen 32 tot en met 35.

2.3. Niveaus voor de biomassafractie

Niveau 1: de gereguleerde entiteit past een toepasselijke waarde toe die door de bevoegde autoriteit of de Commissie is bekendgemaakt, of waarden overeenkomstig artikel 31, lid 1.

Niveau 2: de gereguleerde entiteit past een schattingsmethode toe die is goedgekeurd overeenkomstig artikel 75 quaterdecies, lid 3, tweede alinea.

Niveau 3a: de gereglementeerde entiteit voert analyses uit overeenkomstig artikel 75 quaterdecies, lid 3, eerste alinea, en de artikelen 32 tot en met 35.

Wanneer een gereglementeerde entiteit uitgaat van een fossiele fractie van 100 % overeenkomstig artikel 39, lid 1, wordt geen niveau toegewezen voor de biomassafractie.

Niveau 3b: voor brandstoffen die zijn verkregen via een productieproces met welomschreven en traceerbare inputstromen, mag de gereglementeerde entiteit de schatting baseren op een massabalans van fossiele en biomassakoolstof die het proces binnenkomt en verlaat, zoals het massabalanssysteem van artikel 30, lid 1, van Richtlijn (EU) 2018/2001.

2.4. Niveaus voor de bereikfactor

Niveau 1: de gereglementeerde entiteit past een standaardwaarde toe overeenkomstig artikel 75 terdecies, lid 3 of lid 4.

Niveau 2: de gereglementeerde entiteit past methoden toe overeenkomstig artikel 75 terdecies, lid 2, punten e) tot en met g).

Niveau 3: de gereglementeerde entiteit past methoden toe overeenkomstig artikel 75 terdecies, lid 2, punten a) tot en met d).”.

28) Bijlage III wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

“Monitoringmethoden voor de luchtvaart (artikel 53)”;

b) in deel 2 wordt tabel 1 vervangen door:

“Tabel 1

CO₂-emissiefactoren van fossiele vliegtuigbrandstoffen (voorlopige emissiefactoren)

Brandstof	Emissiefactor (t CO ₂ /t brandstof)
Vliegtuigbenzine (AvGas)	3,10
Vliegtuigbenzine (JET B)	3,10
Vliegtuigkerosine (JET A1 of JET A)	3,16”

29) Bijlage IV wordt als volgt gewijzigd:

a) deel 10 wordt als volgt gewijzigd:

i) afdeling A wordt vervangen door:

“A. Toepassingsgebied

De exploitant rekent ten minste de volgende potentiële bronnen van CO₂-emissies mee: branden van kalksteen, dolomiet of magnesiet in de grondstoffen; niet-carbonaatkoolstof in grondstoffen; conventionele brandstoffen voor ovens; alternatieve brandstoffen en grondstoffen voor ovens op fossiele basis; biomassa-brandstoffen voor ovens (biomassa-afval) en andere brandstoffen.

Wanneer de gebrande kalk en de CO₂ voortkomend uit de kalksteen worden gebruikt voor zuiveringsprocedés, zodanig dat ongeveer dezelfde hoeveelheid CO₂ weer wordt gebonden, wordt afzonderlijke opname van de ontbinding van carbonaten en het zuiveringsprocedé in het monitoringplan van de installatie niet verplicht gesteld.”;

ii) afdeling B wordt vervangen door:

“B. Specifieke voorschriften voor monitoring

Emissies uit verbrandingsprocessen worden gemonitord overeenkomstig deel 1 van deze bijlage. Procesemissies uit carbonaten in grondstoffen worden gemonitord overeenkomstig deel 4 van bijlage II. Calcium- en magnesiumcarbonaten worden altijd meegerekend. Andere carbonaten en niet-carbonaatkoolstof in de grondstof worden meegerekend wanneer dat relevant is voor de emissieberekening.

Bij de methode op basis van inzet worden deze waarden bijgesteld op grond van het vochtgehalte en het gehalte aan ganggesteente in het materiaal. Bij de productie van magnesia worden naast de carbonaten eventuele andere magnesium bevattende mineralen meegerekend.

Dubbelstellingen of omissies als gevolg van in het proces teruggevoerd materiaal of bypassmateriaal worden vermeden. Bij toepassing van methode B wordt eventueel kalkovenstof beschouwd als een afzonderlijke bronstroom.”;

b) in deel 11 wordt afdeling B vervangen door:

“B. Specifieke voorschriften voor monitoring

Emissies uit verbrandingsprocessen, met inbegrip van de reiniging van rookgassen, worden gemonitord overeenkomstig deel 1 van deze bijlage. Procesemissies uit niet-carbonaatgrondstoffen, waaronder cokes, grafiet en steenkoolstof, worden gemonitord overeenkomstig deel 4 van bijlage II. Carbonaten die moeten worden meegerekend, zijn ten minste CaCO₃, MgCO₃, Na₂CO₃, NaHCO₃, BaCO₃, Li₂CO₃, K₂CO₃, en SrCO₃. Alleen methode A wordt gebruikt.

In afwijking van deel 4 van bijlage II gelden de volgende definities van niveaus voor de emissiefactor van carbonaathoudende grondstoffen.

Niveau 1: de stoichiometrische verhoudingen genoemd in bijlage VI, deel 2, worden gebruikt. De zuiverheid van relevante uitgangsmaterialen wordt bepaald aan de hand van de beste praktijken van de sector.

Niveau 2: de bepaling van de hoeveelheid relevante carbonaten in elk relevant uitgangsmateriaal geschiedt volgens de artikelen 32 tot en met 35.

In afwijking van deel 4 van bijlage II is voor de conversiefactor alleen niveau 1 van toepassing op alle procesemissies van carbonaathoudende en niet-carbonaathoudende grondstoffen.”.

30) Bijlage V wordt als volgt gewijzigd:

a) de titel wordt vervangen door:

“Minimale niveaueisen voor rekenmethoden met betrekking tot installaties van categorie A als bedoeld in artikel 19, lid 2, punt a), en entiteiten van categorie A als bedoeld in artikel 75 sexies, lid 2, punt a), en berekeningsfactoren voor commercieel verhandelbare standaardbrandstoffen die worden gebruikt in installaties van categorie B en C als bedoeld in artikel 19, lid 2, punten b) en c), en entiteiten van categorie B als bedoeld in artikel 75 sexies, lid 2, punt b)”;

b) tabel 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) de derde rij (Vaste brandstoffen) wordt vervangen door:

“Vaste brandstoffen, met uitzondering van afvalstoffen	1	2a/2b	2a/2b	n.v.t.	1	n.v.t.”
--	---	-------	-------	--------	---	---------

ii) na de derde rij (Vaste brandstoffen) wordt de volgende rij ingevoegd:

“Afval	1	2a/2b	2a/2b	n.v.t.	1	n.v.t.”
--------	---	-------	-------	--------	---	---------

31) In bijlage V wordt de volgende tabel 2 ingevoegd:

“Tabel 2

Minimaal toe te passen niveaus voor rekenmethoden bij entiteiten van categorie A en in het geval van berekeningsfactoren voor commercieel verhandelbare standaardbrandstoffen voor gereglementeerde entiteiten overeenkomstig artikel 75 sexies, lid 2, punt a)

Type brandstofstroom	Hoeveelheid uitgeslagen brandstof	Eenheidsconversiefactor	Emissiefactor (*)
Commercieel verhandelbare standaardbrandstoffen	2	2a/2b	2a/2b
Andere gasvormige en vloeibare brandstoffen	2	2a/2b	2a/2b
Vaste brandstoffen	1	2a/2b	2a/2b

(*) Niveaus voor de emissiefactor hebben betrekking op de voorlopige emissiefactor. Voor gemengde materialen wordt de biomassafractie afzonderlijk bepaald. Niveau 1 is het minimaal toe te passen niveau voor de biomassafractie bij entiteiten van categorie A en in het geval van commercieel verhandelbare standaardbrandstoffen voor alle gereglementeerde entiteiten overeenkomstig artikel 75 sexies, lid 2, punt a).”

32) In bijlage VI, deel 1, wordt in tabel 1 na de 47e rij (Afgedankte autobanden) de volgende rij ingevoegd:

“Stedelijk afval (niet-biomassafractie)	91,7	n.v.t.	IPCC-richtsn. 2006”
---	------	--------	---------------------

33) Bijlage IX wordt vervangen door:

“BIJLAGE IX

Minimaal te bewaren gegevens en informatie overeenkomstig artikel 67, lid 1

Exploitanten, vliegtuigexploitanten en gereglementeerde entiteiten bewaren ten minste het volgende:

1. GEMEENSCHAPPELIJKE ELEMENTEN VOOR INSTALLATIES, VLIEGTUIGEXPLOITANTEN EN GERELEMENTEERDE ENTITEITEN

- 1) het door de bevoegde autoriteit goedgekeurde monitoringplan;
- 2) documentatie die de juistheid aantoont van de keuze van de monitoringmethode, en de bescheiden waarin de redenen van alle door de bevoegde autoriteit goedgekeurde tijdelijke en permanente wijzigingen van monitoringmethoden en, in voorkomend geval, niveaus worden gegeven;
- 3) alle relevante herzieningen van monitoringplannen, bij de bevoegde autoriteit gemeld overeenkomstig artikel 15, en de antwoorden van de bevoegde autoriteit;
- 4) alle schriftelijke procedures waarnaar wordt verwezen in het monitoringplan, met inbegrip van het eventuele bemonsteringsplan, de procedures voor dataflow-activiteiten en de procedures voor controleactiviteiten;
- 5) een lijst met alle gebruikte versies van het monitoringplan en alle daarmee verband houdende procedures;
- 6) documentatie van de verantwoordelijkheden in verband met de monitoring en rapportage;
- 7) de risicobeoordeling uitgevoerd door de exploitant, vliegtuigexploitant of gereglementeerde entiteit, indien van toepassing;
- 8) de verbeteringsverslagen overeenkomstig artikel 69;
- 9) het geverifieerde jaarlijkse emissieverslag;

- 10) het verificatieverslag;
- 11) alle overige informatie die is aangemerkt als vereist ter verificatie van het jaarlijkse emissieverslag.

2. SPECIFIEKE ELEMENTEN VOOR STATIONAIRE-BRONINSTALLATIES

- 1) de vergunning voor broeikasgasemissies en eventuele actualiseringen daarvan;
- 2) eventuele onzekerheidsbeoordelingen, indien van toepassing;
- 3) voor rekenmethoden toegepast in installaties:
 - a) de activiteitsgegevens gebruikt voor alle berekeningen van emissies uit elke bronstroom, ingedeeld naar proces en brandstof- of materiaaltipe;
 - b) een lijst met alle standaardwaarden gebruikt als berekeningsfactoren, indien van toepassing;
 - c) de volledige verzameling bemonsterings- en analyseresultaten voor het bepalen van berekeningsfactoren;
 - d) documentatie over alle gecorrigeerde ineffektieve procedures en getroffen correctiemaatregelen overeenkomstig artikel 64;
 - e) eventuele resultaten van kalibratie en onderhoud van meetinstrumenten;
- 4) voor meetmethoden in installaties voorts de volgende elementen:
 - a) documentatie die de juistheid van de keuze voor een meetmethode aantoont;
 - b) de gegevens die zijn gebruikt voor de onzekerheidsanalyse van de emissies uit elke emissiebron, ingedeeld naar proces;
 - c) de gegevens die zijn gebruikt voor de ter bevestiging uitgevoerde berekeningen en de resultaten van de berekeningen;
 - d) een uitgebreide technische beschrijving van het systeem voor continue meting, met inbegrip van documenten inzake de goedkeuring door de bevoegde autoriteit;
 - e) ruwe en geaggregeerde gegevens van het systeem voor continue meting, met inbegrip van documentatie over wijzigingen die in de loop van de tijd plaatsvinden en het logboek met vermeldingen over proeven, storingen, kalibraties, controlebeurten en onderhoud;
 - f) documentatie over alle wijzigingen in het systeem voor continue meting;
 - g) in voorkomend geval, de resultaten van de kalibratie en het onderhoud van meetinstrumenten;
 - h) indien van toepassing, het massa- of energiebalansmodel gebruikt voor het bepalen van alternatieve gegevens overeenkomstig artikel 45, lid 4, evenals de onderliggende aannames;
- 5) wanneer een "fall-back"-methode zoals genoemd in artikel 22 wordt toegepast, alle vereiste gegevens voor het bepalen van de emissies uit de emissiebronnen en bronstromen waarvoor die methode wordt toegepast, evenals proxy-gegevens voor activiteitsgegevens, berekeningsfactoren en andere parameters die onder een niveaumethode gerapporteerd zouden worden;
- 6) voor primaire aluminiumproductie voorts de volgende elementen:
 - a) documentatie van de resultaten van meetcampagnes ter bepaling van de installatiespecifieke emissiefactoren voor CF₄ en C₂F₆;
 - b) documentatie van de resultaten van de bepaling van het opvangrendement voor diffuse emissies;
 - c) alle relevante gegevens over de productie van primair aluminium, de frequentie en de duur van anode-effecten of gegevens over overspanning;
- 7) bij activiteiten op het gebied van afvang, transport en geologische opslag van CO₂ voorts de volgende elementen:
 - a) documentatie over de hoeveelheid CO₂ die in het opslagcomplex is geïnjecteerd door installaties voor de geologische opslag van CO₂;
 - b) representatieve samengevoegde druk- en temperatuurgegevens van een transportnetwerk;

- c) een afschrift van de opslagvergunning, inclusief het goedgekeurde monitoringplan overeenkomstig artikel 9 van Richtlijn 2009/31/EG;
- d) de verslagen ingediend overeenkomstig artikel 14 van Richtlijn 2009/31/EG;
- e) verslagen over de resultaten van de inspecties die overeenkomstig artikel 15 van Richtlijn 2009/31/EG zijn uitgevoerd;
- f) documentatie over corrigerende maatregelen die overeenkomstig artikel 16 van Richtlijn 2009/31/EG zijn genomen.

3. SPECIFIEKE ELEMENTEN VOOR LUCHTVAARTACTIVITEITEN

- 1) een lijst van luchtvaartuigen die de exploitant in eigendom of onder lease-in of lease-out heeft, alsook de gegevens die nodig zijn om aan te tonen dat die lijst volledig is; voor elk luchtvaartuig, de datum waarop dit wordt opgenomen in of verwijderd uit de vloot van de vliegtuigexploitant;
- 2) een lijst met vluchten waarop elke verslagperiode betrekking heeft, met inbegrip van de de ICAO-aanduiding van de twee luchtvaartterreinen voor elke vlucht, alsook de gegevens die nodig zijn om aan te tonen dat die lijst volledig is;
- 3) relevante gegevens gebruikt voor bepaling van het brandstofverbruik en de emissies;
- 4) indien van toepassing, documentatie van de methode met betrekking tot ontbrekende gegevens, het aantal vluchten met ontbrekende gegevens, de gegevens die zijn gebruikt om de lacunes op te vullen en, waar gegevens ontbraken voor meer dan 5 % van de gerapporteerde vluchten, redenen voor het ontbreken alsook documentatie van de genomen herstelmaatregelen.

4. SPECIFIEKE ELEMENTEN VOOR GERELEMENTEERDE ENTITEITEN:

- 1) een lijst van brandstofstromen in elke verslagperiode en de gegevens die nodig zijn om aan te tonen dat die lijst volledig is, met inbegrip van de indeling van brandstofstromen in categorieën;
- 2) de middelen waarmee de in artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG gedefinieerde brandstoffen tot verbruik worden uitgeslagen en, indien beschikbaar, de soorten tussenverbruikers, indien dit niet tot onevenredige administratieve lasten leidt;
- 3) het soort eindgebruik, met inbegrip van de relevante CRF-code van de sectoren waarin de in artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG gedefinieerde brandstof uiteindelijk wordt verbruikt, op het beschikbare aggregatieniveau;
- 4) relevante gegevens die worden gebruikt voor het bepalen van de hoeveelheden uitgeslagen brandstof voor elke brandstofstroom;
- 5) een lijst met alle gebruikte standaardwaarden en berekeningsfactoren, indien van toepassing;
- 6) de bereikfactor voor elke brandstofstroom, met inbegrip van een identificatie van elke eindverbruiksector en van alle relevante onderliggende gegevens voor deze identificatie;
- 7) de toepasselijke niveaus, met inbegrip van motiveringen voor afwijkingen van de vereiste niveaus;
- 8) de volledige verzameling bemonsterings- en analyseresultaten voor het bepalen van berekeningsfactoren;
- 9) documentatie over alle gecorrigeerde ineffektieve procedures en getroffen correctie maatregelen overeenkomstig artikel 64;
- 10) eventuele resultaten van kalibratie en onderhoud van meetinstrumenten;
- 11) een lijst van installaties waarvoor in artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG gedefinieerde brandstof tot verbruik wordt uitgeslagen, met vermelding van de naam, het adres en het vergunningsnummer, en de hoeveelheden uitgeslagen brandstof die voor de verslagperioden aan die installaties zijn geleverd.”.

34) Bijlage X wordt als volgt gewijzigd:

a) deel 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt 1) wordt vervangen door:

- “1) gegevens ter identificatie van de installatie, zoals gespecificeerd in bijlage IV bij Richtlijn 2003/87/EG, alsmede het unieke nummer van de vergunning, behalve voor installaties voor de verbranding van stedelijk afval;”;

ii) in punt 6) wordt het volgende punt h) toegevoegd:

“h) wanneer een bronstroom een afvalsoort is, de relevante afvalcodes overeenkomstig Besluit 2014/955/EU van de Commissie (*);

(*) Besluit van de Commissie 2014/955/EU van 18 december 2014 tot wijziging van Beschikking 2000/532/EG betreffende de lijst van afvalstoffen overeenkomstig Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 370 van 30.12.2014, blz. 44).”;

iii) in punt 9) wordt het volgende punt c) toegevoegd:

“c) indien van toepassing, een proxy-waarde voor de energie-inhoud van fossiele brandstoffen en materialen en van biomassa-brandstoffen en -materialen;”;

b) deel 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt 8) wordt vervangen door:

“8) massa van de brandstof (in ton) per brandstoftype per combinatie van lidstaten, met inbegrip van informatie over alle volgende elementen:

a) of de biobrandstoffen voldoen aan artikel 38, lid 5;

b) of de brandstof een in aanmerking komende vliegtuigbrandstof is;

c) voor in aanmerking komende vliegtuigbrandstoffen, het brandstoftype als gedefinieerd in artikel 3 quater, lid 6, van Richtlijn 2003/87/EG;”;

ii) punt 9) wordt vervangen door:

“9) totale CO₂-emissies in ton CO₂, gebruikmakend van de voorlopige emissiefactor en van de naar de lidstaten van vertrek en aankomst uitgesplitste emissiefactor, met inbegrip van CO₂ van biobrandstoffen die niet in overeenstemming zijn met artikel 38, lid 5;”;

iii) in punt 12) wordt punt a) vervangen door:

“a) hoeveelheid biobrandstoffen die in de loop van het verslagjaar is gebruikt (in ton), uitgesplitst per brandstoftype, en de vraag of de biobrandstoffen in overeenstemming zijn met artikel 38, lid 5;”;

iv) het volgende punt 12 bis) wordt toegevoegd:

“12 bis) totale hoeveelheid in aanmerking komende vliegtuigbrandstoffen die tijdens het verslagjaar is gebruikt (in ton) per brandstoftype overeenkomstig artikel 3 quater, lid 6, van Richtlijn 2003/87/EG;”;

v) punt 13) wordt vervangen door:

“13) in een bijlage bij het jaarlijkse emissieverslag vermeldt de vliegtuigexploitant de jaarlijkse emissies en het jaarlijkse aantal vluchten per luchtvaartterreincombinatie. In voorkomend geval wordt de hoeveelheid in aanmerking komende vliegtuigbrandstof (in ton) per luchtvaartterreincombinatie vermeld. Indien de exploitant daarom verzoekt, behandelt de bevoegde autoriteit deze informatie als vertrouwelijk.”;

c) deel 3 wordt geschrapt;

d) het volgende deel 4 wordt toegevoegd:

“4. JAARLIJKSE EMISSIEVERSLAGEN VAN GERELEMENTEERDE ENTITEITEN

Het jaarlijkse emissieverslag van een gerelementeerde entiteit bevat ten minste de volgende informatie:

- 1) gegevens ter identificatie van de gerelementeerde entiteit, zoals gespecificeerd in bijlage IV bij Richtlijn 2003/87/EG, alsmede het unieke nummer van haar vergunning voor broeikasgasuitstoot;
- 2) naam en adres van de verificateur van het verslag;
- 3) het verslagjaar;

- 4) titel en versienummer van het laatste goedgekeurde monitoringplan en de datum vanaf welke dit van toepassing is, alsmede de titel en het versienummer van andere monitoringplannen die relevant zijn voor het verslagjaar;
- 5) relevante veranderingen in de activiteiten van de gereguleerde entiteit en wijzigingen evenals tijdelijke afwijkingen van het door de bevoegde autoriteit goedgekeurde monitoringplan gedurende de verslagperiode, waaronder tijdelijke of permanente niveauwijzigingen, de redenen voor die wijzigingen, de datum waarop de wijzigingen zijn ingegaan en de datums waarop tijdelijke wijzigingen zijn ingegaan en beëindigd;
- 6) informatie over alle brandstofstromen, ten minste bestaand uit het volgende:
 - a) de totale emissies uitgedrukt in ton CO₂-equivalent, met inbegrip van CO₂ uit biomassa-brandstofstromen die niet in overeenstemming zijn met artikel 38, lid 5;
 - b) de toegepaste niveaus;
 - c) de hoeveelheden uitgeslagen brandstof (in ton, Nm³ of TJ) en de eenheidsconversiefactor, uitgedrukt in passende eenheden, in voorkomend geval afzonderlijk gerapporteerd;
 - d) emissiefactoren, uitgedrukt overeenkomstig de voorschriften van artikel 75 septies; biomassafractie, uitgedrukt als dimensieloze fracties;
 - e) wanneer emissiefactoren voor brandstoffen verband houden met massa of volume in plaats van met energie, waarden die zijn vastgesteld overeenkomstig artikel 75 nonies, lid 3, voor de eenheidsconversiefactor van de betreffende brandstofstroom;
 - f) de wijze waarop de brandstof tot verbruik wordt uitgeslagen;
 - g) het eindgebruik van de tot verbruik uitgeslagen brandstofstroom, met inbegrip van de CRF-code, in de hoogst beschikbare mate van detail;
 - h) de bereikfactor, uitgedrukt als dimensieloze fractie, tot op drie decimalen; indien voor een brandstofstroom meer dan één methode wordt gebruikt om de bereikfactor te bepalen, de informatie over het soort methode, de bijbehorende bereikfactor, de hoeveelheid uitgeslagen brandstof en de CRF-code, in de hoogst beschikbare mate van detail;
 - i) indien de bereikfactor overeenkomstig artikel 75 terdecies, lid 1, nul is:
 - i) een lijst van alle onder de hoofdstukken II en III van Richtlijn 2003/87/EG vallende entiteiten, geïdentificeerd aan de hand van hun naam, adres en, in voorkomend geval, uniek vergunningsnummer;
 - ii) de hoeveelheden uitgeslagen brandstof die voor de desbetreffende verslagperiode aan elke onder de hoofdstukken II en III van Richtlijn 2003/87/EG vallende entiteit zijn geleverd, uitgedrukt in ton, Nm³ of TJ, alsmede de overeenkomstige emissies.
- 7) als post "PM" te rapporteren informatie, bestaande uit ten minste:
 - a) een proxy-waarde voor de calorische onderwaarde van de biomassa-brandstofstromen, indien relevant;
 - b) emissies, hoeveelheden en energiegehalte van ter verbruik uitgeslagen biobrandstoffen en vloeibare biomassa, uitgedrukt in ton en TJ, en informatie over de vraag of dergelijke biobrandstoffen en vloeibare biomassa voldoen aan artikel 38, lid 5;
- 8) waar zich lacunes in de gegevens hebben voorgedaan die zijn opgevuld met alternatieve gegevens overeenkomstig artikel 66, lid 1:
 - a) de brandstofstroom waarop elke gegevenslacune betrekking heeft;
 - b) de redenen voor elke gegevenslacune;
 - c) de datum en tijd waarop elke gegevenslacune is begonnen en geëindigd;
 - d) de emissies berekend op basis van alternatieve gegevens;
 - e) als de schattingsmethode voor alternatieve gegevens nog niet is opgenomen in het monitoringplan, een gedetailleerde beschrijving van de schattingsmethoden, met inbegrip van bewijs dat de gebruikte methode niet leidt tot een onderschatting van emissies voor de betreffende periode;
- 9) eventuele andere wijzigingen van de gereguleerde entiteit tijdens de verslagperiode die relevant kunnen zijn voor de broeikasgasemissies van de desbetreffende gereguleerde entiteit gedurende het verslagjaar."

35) De volgende bijlagen worden toegevoegd:

“BIJLAGE X bis

Verslagen over brandstofleveranciers en brandstofgebruik van vaste installaties en in voorkomend geval van vliegtuigexploitanten en scheepvaartmaatschappijen

De exploitant dient, samen met de informatie in het jaarlijkse emissieverslag overeenkomstig bijlage X bij deze verordening, een verslag in met de volgende informatie voor elke in artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG gedefinieerde brandstof die hij aankoopt:

- a) naam, adres en uniek vergunningsnummer van de brandstofleverancier die als gereguleerde entiteit is geregistreerd. Indien de brandstofleverancier geen gereguleerde entiteit is, dienen de exploitanten, indien beschikbaar, een lijst in van alle brandstofleveranciers, van directe brandstofleveranciers tot de gereguleerde entiteit, met vermelding van hun naam, adres en unieke vergunningsnummer;
- b) de soorten brandstoffen en de hoeveelheden brandstoffen die tijdens de desbetreffende verslagperiode van elke in punt a) bedoelde leverancier zijn verkregen;
- c) de hoeveelheid brandstof die tijdens de desbetreffende verslagperiode door elke brandstofleverancier is gebruikt voor de in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG bedoelde activiteiten.

BIJLAGE X ter

Verslagen over door gereguleerde entiteiten uitgeslagen brandstoffen

De gereguleerde entiteit dient, samen met de informatie in het jaarlijkse emissieverslag overeenkomstig bijlage X bij deze verordening, een verslag in met de volgende informatie voor elke in artikel 3, punt a septies), van Richtlijn 2003/87/EG gedefinieerde brandstof die zij aankoopt:

- a) naam, adres en uniek vergunningsnummer van de exploitant en in voorkomend geval van de vliegtuigexploitant en de scheepvaartmaatschappij aan wie de brandstof wordt uitgeslagen. In andere gevallen waarin de brandstof bestemd is voor eindgebruik in sectoren die onder bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG vallen, dient de gereguleerde entiteit, indien beschikbaar, een lijst in van alle verbruikers van brandstoffen, van de directe afnemer tot de exploitant, met vermelding van hun naam, adres en unieke vergunningsnummer, indien dit niet tot onevenredige administratieve lasten leidt;
- b) de soorten brandstoffen en de hoeveelheden brandstoffen die tijdens de desbetreffende verslagperiode aan elke in punt a) bedoelde koper zijn verkocht;
- c) de hoeveelheid brandstof die tijdens de desbetreffende verslagperiode is gebruikt voor de in bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG bedoelde activiteiten, voor elke koper als bedoeld in punt a).”.

Artikel 2

Inwerkingtreding en toepassing

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2024.

Artikel 1, punt 24, punt 25, a), iii), punt 25, d), punt 27, punt 30, a), punt 31, punt 33, punt 34, d), en punt 35, is evenwel van toepassing met ingang van 1 juli 2024.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 12 oktober 2023.

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN